

اداره مطبعی :
محلہ پبشہ ہزاری ساجید خانہ ۱۶

آبولا

طابع امتیاز و مدیر مسئول :
آرستودوروس د. خریسیدیس

'Ασ' Ολα

Τὸ σήματόν μας : ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ, ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

⊗
'Επὶ τοῦ 'Ιζόντζο ἡ θύσις,
ἴθα ἰκινδένεισεν ὁ Καισαροβασίλεις.
Τὸ αὐτοκρατορικὸν αὐτοκίνητον
καὶ παρ' αὐτὸ τὸ εἰς βοήθειάν του δραμὸν
μεταφορικὸν αὐτοκίνητον.
⊗

⊗
Γάλλοι ἀεροπόροι.
προσφυγισθίνης καὶ γερμανικῆς ἰθίγους
καὶ αἰχμαλωτισθίνης.
⊗

ΘΡΗΣΚΕΙΑ

ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Ὁ Λουκάς ἀναφέρει τὴν θαυματουργίαν τοῦ Χριστοῦ, διὰν αὐτὸς μίαν ἡμέραν Σαββάτου εὐρίσκατο εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἐδίδασκε. Προσηλθε τότε πρὸς αὐτὸν γυνή, «πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ» καὶ ἦτις «ἦν συγκύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη ἀνακῶσαι εἰς τὸ παντελές».

Ὁ Ἰησοῦς τὴν ἐθεράπευσε δι' ἐνὸς λόγου Του καὶ ἡ γυνὴ ἀπήλθεν, εὐγνωμονοῦσα καὶ δοξάζουσα τὸν Θεόν.

Πλὴν, τὸ πρᾶγμα δὲν σταματῆ ἕως ἐδῶ. Ἡ ἀργοσχολία τῶν ἀνθρώπων τυφλώττουσα, δὲν εἶδε τὸ θαῦμα, δὲν ἐμακάρισε, δὲν ἠόδαμονίσθη, ἀλλ' ἤρχισε κακολογοῦσα, συκοφαντοῦσα, ἐπικρίνουσα. Ὁ Ἰησοῦς ἐθεράπευσε τὸ Σάββατον! τί ἁμαρτία! Ὁ Ἰησοῦς παρέβη μίαν Μωσαϊκὴν ἐντολὴν διὰ νὰ ἐεργετήσῃ! ὁποῖον ἐγκλημα! Καὶ ὁ ἀρχισυνάγωγος μετὰ τῶν ἑμοφρονούντων τοῦ κατηγέρου τὸν εὐεργέτην, διότι παρείδε τὸν τύπον, διότι κατήγγησε τὸ Σάββατον.

Αὐτὸ πάντοτε συμβαίνει. Ἡ ἀργοσχολία τῶν ἀνθρώπων ἔχει πάντοτε ὑπὲρ ἑαυτῆς τὴν ἀπίσασιν τοῦ δικαίου, ἁμιλεῖ τὴν γλυκυτέραν γλῶσσαν καὶ κόπτεται ὑπὲρ τῆς στηριξεως τῶν θεομίμων. Πρὸς στιγμὴν, ἡ ἀφελὴς διάνοια πιστεύει, ὅτι ἀκαὶ ἀνευρίσκει τὸ δίκαιον. Ἀπάτη καὶ σφάλμα οἰκτρὸν. Μὴ σὰς δελεάσῃ ἢ ἐπίφασιν: ὁ σκοπὸς εἶναι ἄλλος, εἶναι χαμαρπής, μοχθηρός, εὐτελής. Περιβάλλεται τὴν ἐμφέσιν τῆς ἀρετῆς, διὰ νὰ κρύψῃ τὴν εἰδωχθεστέραν κακίαν: φαίνεται σεμνός, διὰ νὰ συγκαλύψῃ ἀσυχρότητα ἀποτροπαίαν: φωνάζει ὑπὲρ τοῦ καλοῦ, διὰ νὰ παραπλανήσῃ τὰς κρίσεις καὶ νὰ διαδουκολήσῃ τὰς γνώμας.

Ὁ ἐπικριτὴς τοῦ Ἰησοῦ εἶχε τὸ δίκαιον ὑπὲρ ἑαυτοῦ. Ὁ Μέγας Διδάσκαλος εἶχε καταπατήσῃ ὄντως τὴν ἑορτήν, εἰργάσθη, ἔβου τὸ σφάλμα Του, ἀλλὰ τὸ δίκαιον τοῦτο σταματῆ μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ πράγματος. Ἄν εἰσδύσῃ τις βαθύτερον, διαλύεται, καταρρέει καὶ καθίστανται κατάφωρα τὰ ἀληθῆ αἰτία τῶν καοσμῶν καὶ τῶν κρωγμῶν τῶν ἀργοσχόλων συκοφαντῶν.

Τὴν γενναίαν ψυχὴν εἰς μὴ τὴν πτωθεῖν αὐτὰ: εἰς κάμνην τὸ κατὰ συνείδησιν καλὸν ἐν πάσῃ εὐκαιρίᾳ.

ΑΠΟΛΟΓΗΤΗΣ

Ο ΝΟΥΣ

Εἰμπορεῖτε μὲ τὴν φαντασίαν ν' ἀναπαραστήσετε τί θὰ ἦτο ἡ γῆ, ποῖον θέαμα θὰ παρουσίαζεν ἡ ἀνθρωπότης, εἰ εἰς τὴν διακυβέρνησιν αὐτῆς, ἂν εἰς τὴν κατεύθυνσιν τῶν τυχῶν τῶν ἀτόμων καὶ τῶν ὁμάδων, μόνον ὁ νοῦς ἐκράτει τὰ ἡνία ἢ κατηύθυνε τὸ πηδάλιον;

Καὶ ἡ τολμηροτέρα, ἴσως, φαντασία δὲν θὰ κατάρθωνε νὰ συλλάβῃ τὴν εἰκόνα, τὴν ἀπειροσπῆτος ἄλλοίαν, τὴν ὁποῖαν θὰ ἐφιλοτέχνει ἐν καθ' ὑπόθεσιν εὐσότημα.

Εἶναι, ἀλλὰς τε, καὶ ἀμφίβολον, ἂν θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ ζωὴ τῆς ἀνθρωπότητος ὑπὸ μόνην τὴν διακυβέρνησιν τοῦ νοῦ.

Τὴν ὑπερβίον καὶ σὺστακίαν τῆς γῆς διατηροῦσιν εἰς τὴν ἁρμονικὴν αὐτὴν κατὰστασιν, τὴν ὁποῖαν βλέπομεν, δύο ἀντίθετοι δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι, διὰ τὰ δόξασαι τὸ εἰρηνικὸν καὶ ζωοφιλεπὲς ἀποτέλεσμα τοῦτο, εὐρίσκονται ἐν διηκτικῇ πόλῃ, εἰς παντοεινὴν ἀντίθεσιν, εἰς πόλεμον λυσσαλέον καὶ ἀγριον.

Ἡ ἐπιστήμη τὰς δυνάμεις: Φυγόκακτρον τὴν μίαν, Κεντρομόλον τὴν ἄλλην. Ἡ πρώτη δύναμις, ἐπαναστάτις, τολμηρὰ, ἀνυπότακτος, ζητεῖ νὰ πενήσῃ μακρὰν, ζητεῖ νὰ παρασῆρῃ ἐκ τοῦ κέντρου καὶ τῆς ἐπιφανείας: ἀπὸ τῆς πᾶν τὸ ἐπ' αὐτῆς εὐρισκόμενον. Οἱ ὄγκοι τῶν βουνῶν, οἱ ἐπικοσμημένοι μὲ τὸ ἀμύθητον βάρος τῶν ἐπὶ τῶν βάσεων τῶν, θὰ μεταβάλλοντο ὅσο τὴν ἐπιτροπὴν τῆς δυνάμεως ταύτης εἰς λεπτὰ καὶ τριπτικὴ πύλλα πτερωτῆς ὑπόρξεως, τὰ ὁποῖα εὐθὺς θὰ ἐβλέπομεν νὰ πετιοῦν εἰς τὸν ἀέρα καὶ νὰ αἰωροῦνται καθὼς αἰετὰ.

Θὰ τὰ ἐβλέπομεν; ἀλλὰ ποῦ θὰ ἦτο ὁ ἀνθρώπος; ἡ δύναμις, ποῦ θὰ ἐπηρεάζοντο τὸν γρανίτην ἀπὸ τὰς θέσεις του, ποῦ θὰ ἔφινε τὸν τάνον αὐτόν;

Ὅχι: ὅλοι καὶ ὅλοι θὰ μετεβάλλοντο εἰς μετέωρα καὶ ἡ γῆ μας θὰ ἀποσυνετίθητο εἰς μυρία ψυχία, τὰ ὁποῖα θὰ ἐκλήρουν τὸν ὑρίζοντα, καθὼς ἡ κόνις τὰς φαινοὺς ἡλιακῆς δόξασ.

Αὕτη εἶναι ἡ δύναμις καὶ ἡ τάσις τῆς Κεντροφυγῆς, αὐτὰ θὰ κατάρθωνεν ἂν ἦτο μόνη. Πλὴν μίαν ἄντομις ἰσοκαλὸς ἐξουδετερῶται ἐκ δυνάμεως τῆς. Ἐρχεται ἡ Κεντρομόλος.

Μὴ νομίζετε, ὅτι ἡ δύναμις αὕτη καὶ μόνη εἶναι εὐεργετικὴ: μὴ νομίζετε, ὅτι προσφέρει παρρησιότατος εὐεργεσίας εἰς τὴν ζωὴν, ἂν ἔμετε κυρία καὶ μόνη.

Ἄν ἡ Δημοουργία ἐκαρνεύετο τὴν παρρησιότατον ἐκείνην, θὰ ἐπηροῦτο εὐθὺς εἰς τὴν φόνιν τῶν ὄντων ὁ θάνατος, ὑπὸ ἄλλην μορφήν, παρὰ εἰς τὴν προηγουμένην παρρησιότατον, πλὴν ἐν πάσῃ περιπτώσει πάντοτε θάνατος, καταστροφή, ἐρήμωσις, ἕκρη.

Ἡ πρώτη θὰ ἀπονεύθει τὴν γῆν εἰς μυρία μόρια, ἡ δευτέρα θὰ τὴν συσπῆκτικῶς, θὰ τὴν συσπῆκτικῶς καὶ ὅλος ἐκείτος ὁ παρουσιαζόμενος ὄγκος τῶν ἐκτάσεων, τῶν ὁράων καὶ τῶν θαλασσῶν, ὁ ἀλόουμιος ἀντίως ἐπὶ τῶν ἐπιφανείων, θὰ καταλαμβάνετο ἀπὸ μίαν ἀκατανίκητον ματίαν νὰ σπῆσῃ τὸ συσπῆκτικῶς, νὰ χυθῆ εἰς ἐν ἰδιαιτὸν κέντρον, ἢ δὲ ὁρμῇ τοῦ ἐκείνου, ἢ ἀποτῆ, ὁ ἄργισμος, ἢ τάσις θὰ ἐμάρωνε κάθε ζωὴν, θὰ κατεστρεφε κάθε ὄντιότητα. Ἡ ζωὴ θὰ εἶχεν ἀντικατασταθῆ διὰ τοῦ θανάτου.

Κεντροφυγὴ δύναμις τοῦ φυσικοῦ κόσμου εἶναι ἡ Καρδία. Κεντρομόλος ὁ Νοῦς.

Καὶ ὁμοῦ εἶναι πολὺ εὐκολώτερον τὸ ἐξικονίσθαι μᾶλλον τὴν ψυχικὴν κατὰστασιν τοῦ φυσικοῦ κόσμου, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν μιᾶς καὶ μόνης ἀνεξαρτήτου ἐκ τῶν δυνάμεων αὐτῶν, παρὰ τὸ θέαμα τοῦ ἡθικοῦ κόσμου, ὑπὸ τὴν διακυβέρνησιν μιᾶς ἐκ τῶν δύο ὑπερτάτων.

Ἀφαίρεταί κάθε κίνησιν, κάθε διόρθωσις, κάθε

λόγον τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἔχει πηγὴν τοῦ ἢ κατεύθυνσιν τὸ αἰσθημα, καὶ τότε ἐκ τῶν ἀειλείφθεντων, ἂν θὰ σχηματίσει ἕνα κόσμον, αὐτὸς κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥτιον θέλει προσομοιοῦσαι πρὸς τὸν κόσμον, τὸν ὁποῖον θὰ ἐδημιούργει ἢ διατίοι αὐτὸν.

Μὴ νομίζετε ὁμοῦ, ὅτι ἡ ἀφαίρεσις αὐτῆ εἶναι εὐχερῆς: ἡ καρδία εἰς τὰς πράξεις μας πλημμελεῖ τὴν ζωὴν, παντοῦ ἔχει τὴν ἐπίδρασιν τῆς. Εἶναι καθὼς τὸ ἄζωτον, τὸ ὁποῖον εὐρίσκαται εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ σώματα, πλὴν εἰς τολμηρὴν ἢ Ἐπιστήμη νὰ τὰ ἀποσπᾷ ἐξ αὐτῶν. Θὰ ἀποφανθῆ μωρὰ, νανώδης, ἀνίκατος. Ἐπίσης ἀνίκατος θὰ ἀποθῆ ἡ ἀνθρωπότης θέλησις, ἂν θὰ διασηθῆ ποτε νὰ ἀποσπᾷ ἀπὸ τῆς ζωῆς τὰς ἐκφάνσεις, τὴν ἐπίδρασιν τῆς καρδίας.

Ἐν τούτοις, εἰς ἐπιχειρήσῃ νὰ φθάσῃ μέχρι σημείου προσομοῦ.

Ζητεῖτε ἀκόμη μίαν εἰκόνα τῆς ζωῆς ἀνευ καρδίας; Σβύσατε πρῶτον ἐξ ὅλων ἀπὸ τὴν φιλολογίαν τοῦ κόσμου ὅλους τοὺς στίχους, ὅλα τὰ ποιητικὰ ἔργα—περὰ ἢ ἔμμετρα—ὅλα τὰ δράματα, ἔλας τὰς στροφάς. Τί θὰ μείνῃ ἀπὸ τῶν πελορίων ἐκείτων φιλολογικῶν κολοσσῶν; μία συλλογὴ τόμων σκυθρωπῶν, μία μελαγχολικὴ βιβλιοθήκη, εἰς τὴν ὁποῖαν τὸν πρωτεύοντα λόγον θὰ ἔχουν οἱ λογιᾶριμοὶ καὶ αἱ ὑποκείμεναι.

Ἄλλ' ἂν ἀπὸ τὴν φιλολογίαν θὰ ἔχη χαθῆ μέρος καὶ μέρος, ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἀπολύτου ἀπολεθῶσεως τῆς καρδίας θὰ καταστραφῆ ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον κάθε καλλιτεχνία, κάθε ἔργον αἰσθητικόν, ἐκὸ τὴν πνοὴν τῆς κεντρομόλου αὐτῆς ἡθικῆς δυνάμεως θὰ ὀρθοματιοῦσιν τὰ γλυπτὰ μάρμαρα, θὰ ἔσοχισθῶσιν οἱ πίνακες, θ' ἀποσυντεθῶσιν οἱ ἤχοι. Θὰ ἔξη ἡ ἀνθρωπότης χωρὶς καλλιτεχνίαν. Μὴ νομίζετε, ὅτι τοῦτο εἶναι ὄθλος μικρός.

Ἄλλὰ θὰ ἔξη;

Ὅχι, βέβαια, διότι ἡ ζωὴ, ἡ δημοουργία, εἶναι αἰσθημα. Ὅταν ἡ γῆσις ἀναζητῆ τοὺς ὑπερούς, ὅταν ἡ πεταλοῦδα θαμίξῃ εἰς τὰ ἀνθηρὰ τῆς διαίτηματα, ὅταν ὁ Ὄρφεύς ἀρπάξῃ ἐκ τοῦ Ἄδου τὴν Εὐροδίκην, εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν δυνάμιν ὑπακούουν ὅλα αὐτὰ. Εἰς μίαν ἀκατογῶνιστον δύναμιν: εἰς τὸ αἰσθημα. Καὶ τὸ αἰσθημα εἶναι ἡ ζωὴ, ἀφοῦ εἶναι ἡ ἀναπαραγωγὴ, ἡ αἰωνίως ἀνανευμένη δημοουργία.

Ἐ! τὸν ἀρχαῖον, τὸν γραφικὸν μέθον τῆς ἀγάπης τοῦ μουσικοῦ πρὸς τὴν γυναῖκα! Αὐτὸς μὲ τόσον ἀφελῆ λόγια, μὲ τόσον χροὶν καὶ ποίησιν μᾶς λέγει μίαν βραβεῖαν ἐπιστημονικὴν ἀληθειαν, ὅτι τοῦ αἰσθημα μόνον συγκρατεῖ τὴν ζωὴν καὶ ὅχι μόνον τὴν συγκρατεῖ, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐξογει ἐκ τοῦ τάφου!

Ὁ Ὄρφεύς νικῆ, ἡ ζωὴ ἀνακτάται καὶ μὲ τὸ μαιδιάμα τῆς διαλύει τοῦ τοῦ τὴν ἡμέλῃν.

Ε. Κ. Μ.

ΓΙΑΤΙ;

Μεθ' ἀφρονεῖ τὰ κόματα, χωρὶς νὰ μὲ ἐννοῦνται, μὰ πῶς ἔχω κρῖματα; γιατί δὲν συγχωροῦνται;

Σὲ ποιὸν τὰ πῶς νὰ τὰ πῶ; ἴσως καὶ φύγουν, πῶς, μὰ τότε εἰ θὰ ὠφελῆθῃ; ὄχι! κόματα, κόματα πᾶν!

Θ. Π.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΔΟΚΙΜΗ

Όλα τὰ βίαια έτελείωσαν πλέον! Η Μαιρη τὸν φράκτοη αίσθαι αγάπην και εκείνος τὴν εζή- τησε από τούς γονείς της. Ηγαθῶτα από μικροί. Σχιδόν μαζί έμειλῶσαν και φαίνεται, ότι με τὴν ηλικίαν των ηθῶσαν και η αγάπη των. Ο γά- μος των απεφασίσθη να γίνη μετά δύο μήνας και δι' αὐτὸ ὁ Γεώργιος έπέτα από τὴν χαρὰν του. Τέλος, τὸ ὄνειρόν του θά έξεληροθῆ! Η αγάπη του δὲν θά έχαντο ὀδύμω!

Καθ' ημεραν, μετά τὰς εργασίας τοῦ γραφείου του, έπέθνα από τὴν οίκίαν τῆς Μαιρης, εἰς τὴν ὁποίαν εἰσῆρχετο ελευθέρως πλέον και, έπωφελοῦ- μένος τῆς σύκοιρίας, ηρώκετο να σχεδιάζη διά- φερα παιγνίδια, διὰ να τὴν τρομάξη και κατόπιν να τὴν περιγαλῆ, ἐνῶ η πτωχὴ δὲν εσκέπτετο ἄλλο τι, παρὰ τὸ πῶς να τὸν εὐχαριστήσῃ. Τιοσυτοτρό- πως, ὁ χρόνος παρήρχετο εὐθύμω και η ἡμέρα τῆς ένώσεως των έφθανεν.

Αἱ εἰσῆται τὸν ἀπόκρουσιν έπλησίαζον. Η Μαιρη απεφάσισε να σχηματίσῃ με τούς οικείους και γνωστούς; ὁμιλόν τινα, διὰ να παραστήσουν δράμα τι, εἰς τὸ ὁποῖον αὐτὴ θά ανέλεμθανε ἕνα ἐκ των κυριωτέρων ρόλων. Ἄλλά, διὰ να προξενήσῃ με- γαλειότεραν έκκλησίαν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς παρου- σίαςσε εἰς τὸν Γεώργιον, δὲν τοῦ εἶπε τίποτε. Ἐσπεύμενος αἱ προπαρασκευαί ηροχίσαν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Γεωργίου.

Μίαν ἑσπέραν ὁ Γεώργιος ηλθε να ἐπισκεφθῆ τὴν Μαιρην και, κατὰ τὴν συνήθειάν του, διηθεύ- νετο μόνος του ἐκεῖ, ὅπου ηλιζε να τὴν εὐρη.

Πλήρης χαρῆς, σκεπτόμενος ἀφ' ἐνός, ὅτι ἐντός ὀλίγων λεπτῶν θά εδρίκατο πλησίον της και, ἀφ' ἑτέρου, ὅτι ὁ καιρός τῆς ένώσεως των έφθανε, διήρχετο γοργῶς τούς διαδρόμους, ὅτε διάλογός τις τὸν ἀφήρησε τὸν σκέψων του. Ἐσταμάτησε διὰ να ἀκούσῃ. Τῶρα αἱ φωναί των διαλεγομένων ηκούοντο καθαρώτερον. Ἦσαν φωναί ἀνδρός και γυναικός, οἱτινες ὁμιλοῦν μαζί πάθους. Ὅτε δὲ εἰς τὴν φωνὴν τῆς γυναικός ἀνεγνώρισεν τὴν τῆς Μαιρης, τότε, περισσότερον περιέργως, έπλησίασε τὴν θύραν τοῦ δωματίου, ὅπου εγένετο η συνδιά- λεξις, διὰ να ἀκούσῃ καλλίτερον.

— Σὲ αγαπῶ πολύ! ηκούσε να λέγῃ η Μαιρη εἰς τὸν ἀνδρα.

Ὁ πτωχὸς ησθάνθη τὸν εαυτὸν του κυριασμέ- νον ὅπὸ μίαν ζάλης και έκλονίσθη πάραυτα ὁμωσ εἶλαθε θάρρος, ὤρμησε πρὸς τὴν θύραν; τὴν ηνοιξε μετά μεγάλης προσοχῆς, χωρὶς να προξενήσῃ θόρονθον. και τότε, με τὰ θαμβωμένα ἀπὸ τὴν ζά- λην και ὀρθάνοικτα μάτια του, εἶδεν ὅπὸ τὰ κλοῦ- σια παραπετάσματα τὴν Μαιρην, γονατισμένην ἔμπροσθεν ἐνός φίλου τοῦ πατρός της, να τὸν λέγῃ:

— Σ' αγαπῶ! δὲν μπορείς να φαντασθῆς; Ἄλέμο μου, πόσον σὲ αγαπῶ!

— Και ὁ ἄλλος; ὁ Γεώργιος; ηρώτα εκείνος. Ὁ ἄλλος τί θά γίνῃ;

— Ἄ! εἰδῶ εἶναι τὸ ἐμπόδιον; Πιστεύεις, λοι- πόν, και σὺ, ὅτι ἐγὼ θά πάρω αὐτὸν τὸν οὐτιδα- νόν; Ὡ! τὸν παρηγορῶ μόνον, διὰ να γίνεσαι ὄχληρός με τὸς ἐκμυστηρεύσεις του. Θά τὸν διώξω! Ἐγὼ εἰσὲ μόνον αγαπῶ; ναί, Ἄλέμο μου, σὲ και μόνον!

— Καλῶ, ἀπήνησεν εἰς αὐτὸ ὁ ἄλλος; Δέχομαι, ἄλλά κρέπει, ἀπόψε ἀκόμη, να τὸν φαντασθῃ; τὴν ἀλήθεια. Τὸν λυσοθμαι πολὺ τὸν πτωχὸ!

Και τῶρα ὁ Γεώργιος δὲν ηδύνατο να ἀκούσῃ περισσότερα. Αὐτὸ τὸν ηροκον. Ὁρμησεν εἰς τὴν ελευθεραν και, ὡς τρελλός, έτρεξε, έτρεξε με δά- κρυα στὰ μάτια, στὸ σπίτι του, περιμένων τὴν τρομαρὸν στιγμὴν τῆς προσκλήσεως.

Αἱ εἰσαι έπέρσαν. Δύο αἰῶνες αγωνίας διὰ τὸν Γεωργιον. Τέλος, η θύρα εἰσροῦσθη και η ὄρητρια τῆς Μαιρης εἴφθασε, φέροσα προσ- κλητήριον. Ἐλαθε θάρρος και τὴν ηκολούθησε

μὲν, ησθάνετο ὁμωσ τὸν εαυτὸν του ὡς ἕνα κατὰ- δικον, ὁ ὁποῖος πηγαίνει διὰ τελευταίαν φορὰν εἰς τὸ δικαστήριον, διὰ να λέσθῃ τὴν ἀπόφασιν των κριτῶν του. Τέλος, ὅτιερα ὅπὸ ὄρηκτὸν δρό- μων, έφθασαν εἰς τὴν οίκίαν τῆς Μαιρης, ὅπου αὐτὴ τὸν περιμένε εἰς τὴν ελευθεραν. Ὡ! πόσον ὄραία τῶ έφαίνετο αὐτὴ ἀπόψε! Ναί, χιλιάκις ὄρασιότερα ἀπὸ ἄλλοτε έφαίνετο αὐτὴ σήμερον εἰς τὰ δακρυομένα μάτια του. Πῶς θά εστερελιε ὁ πτωχὸς αὐτὴν, διὰ τὴν ὁποίαν εἰθυσίσε τὰ ὄρασιότερα χρόνια τῆς τετατικῆς του ηλικίας!

Αἱ τρομαραί σκηναί των παραπετασμάτων ηροχί- σαν και πάλιν να περιθῶν ὡς φοβεροί έφιολται πρὸ των ὀφθαλμῶν του, ἐνῶ εκείνος ἀκίνητος εστάκετο και σιωπηλός πρὸ αὐτῆς, πρὸ τῆς ὁποίας ποτὲ δὲν εἶογα.

Τέλος, μιὰ γλυκεῖα φωνή, η φωνὴ τῆς Μαιρης, τὸν ελευήρησε.

— Τί εγινε; Γεώργιό μου, ἀπόψε και δὲν ηλ- θες; Ἐγὼ φοβήθηκα μήπως σὺ συνέδη τίποτε και δι' αὐτὸ εσταίλα τὴν ὄρητρια να σὲ φωνάζῃ. Ἐλα, αγάπη μου, και ἔγω μιαν έκκλησίαν να σὺ κἀμω ἀπόψε.

Ὁ πτωχὸς ερορίγησεν, ἄλλά ὁ γλυκὺς τόνος τῆς φωνῆς της τὸν καθυσόχασεν. Ἐλαθε θάρρος και, ἐπὶ τέλους, λέξεις τινές ἀσυνάρτητοι εἰήληθον τοῦ στόματός του:

— Ναί, ... ὅπὸ τὰ παραπετάσματα ... Τὰ εἶδα ὅλα, μὴ προσπαθεῖς να με τὰ κρύψῃς! Δὲν με λυ- πῶσαι; Τόσον καιρὸν γιατί με γαλοῦσες; Ναί, τῶρα παιὰ κατάλοθα, ὅτι δὲν μ' αγαπῆς!

Και ηροχίσε να κλαίῃ ὡσὸν μικρὸ παιδί.

Ἐκείνη εὐθύς ἐνόησεν, έπεσεν εἰς τὸν λαιμὸν του και τοῦ εἶπεν:

— Ὡ! γλυκὲ μου! ἦτο η τελευταία δοκιμὴ τοῦ δράματος, εἰς τὸ ὁποῖον σὲ προσκαλῶ ἀπόψε! Περιέργως εἶσαι! τόσον καιρὸν δὲν κατάλοδες, ὅτι ἐγὼ μόνον εσένα αγαπῶ!

Και ελευασθίκατο στὰ γόλια, ἐνῶ ὁ πτωχὸς εκείνος δὲν ηδύνατο ἀκόμη να συνάληθῃ...

(D. Massachusetts) ΜΙΧ. Β. ΑΣΜΑΝΙΑΜΣ

ΠΟΥ!

— Για πῆς μου, εὐτυχία, ποῦ εἶς, ποῦ κατοικεῖς; μὴ κρέπει ν' ἀπαιτήσω ὀλόχρησα παλάτια, μήπως τιμὲς και δόξαι, για να μαι εὐτυχῆς!

Κ' εκείνη με ἀπήνησε: — Ἄλλοθ μὴ με ζητῆς! εἰς των δυστυχισμένων τοῖς πόθους, τὰ δευρατα μονάχα θά με βεῖς.

ANNA ΔΟΥΛΑ

ΠΕΣ ΜΟΥ

Πῆς μου, γιατί αὐν εἶνα με κινεῖς; δὲν εἶμ' ἐγὼ εἰκτός, ποῦ αγαποθεις; εκείνος, ποῦ εἰλέγεται κρυφά, εκείνος, ποῦ κρυφά γλυκοφιλεθεις;

Ἄλλοίμονον! ... ὅτι τῶρῃ μιὰ στιγμὴ, εἰ τὸν πῶρα μου σὲ στήθῃ σου να κοιθῆς... ἐκροῦσθεις; ... και σὺ θά κροῦσθῃς... εἰκράνεις; ... πικρὸ θά μετανοιῶσθῃς! ...

Κι' εἶπεν ἰδῆς με φεύτικα φίλῃ, κῶς εἰλίξαις να εἰλόθημα φίλῃ σου, εἰκίη θά βγῆ σὲ στήθῃ σου φρενὴ να κἀμῃ τὴν κροῦτέρα τὴν καρδιὰ σου.

ΑΝΚΙΤΗΣ...

ΑΞΙΑ!

Εἰς ἕνα παρασῶκαμο τοῦ Ἡέρον, καθισμένην ἐπάνω σὲ εἰσα κενυθῆλια, μιὰ ὄρηκτὴ ἔλικιωμένη γυναικα, εἰλειον περιτρίμμα τῆς τύχης, λειψατον τὸν ἰδιοτροπιῶν της, προσπαθεῖ με ἀπαλισμένες χειρονομίας να ἐπισῶρη τὴν προσοχὴν και τὸν οἶστον των διαβατιῶν.

Ὅσάκις έπέρασα, ποτὲ δὲν τὴν εἶδα να κατορ- θῶνη εκείνα, ποῦ οἱ ὁμοιοί της κατορθῶσαν εὐ- κελώτερον και εἰλείψαι των χειρονομίῶν της!

Φαίνεται, ὅτι η τύχη ελευκολοῦθῃ να τὴν κωτα- διώκῃ ἀκόμη, εἶπω και πικῶμα. Αὐτὴν τὴν γνά- μῃν εοχημάτισαν ὅλοι, ὅσοι εἶτυχε να παρατηρή- σουν μετά προσοχῆς τὴν ἐν λόγῳ εἰποιίδα και ὁμωσ η γνάμη αὐτὴ, η ὁποία ἐκ πρώτης ὤψεως εἰμπορεῖ να φαίνεται δικαιολογημένη, δὲν εχει κἀμμίαν βίαιον, δὲν στηρίζεται πουθενά.

Ἡ τύχη, η δύστροπος αὐτὴ θεῶ, τὴν ηδίκησεν ὀπαξ, ποῦ τὴν εκαμεν εἰποιίδα, ἄλλ' ὡς κοιαιθῆ δὲν μποροῦσε τάχα κι' αὐτὴ να μεγαλοεργῆσῃ, να εχη τὰς εἰτυχίας, ποῦ εχουν ἄλλοι ὁμοιοί της; Ἡμποροῦσας ἄλλά εἰς αὐτὸ δὲν πταίει παιὰ η τύχη; πταίει η φύσις; η ὁποία δὲν τῆς εδωκε κἀμμία ἀξία, ὅτε τὴν ἀξίαν τοῦ εἰποιεῖν!

Ἡ εἰποιεῖα εχει κι' αὐτὴ τὴν ψυχολογίαν της, τὸν τρόπον τῆς διατυπώσεως της, τὸν εφορμὸν της, τὸς ἰδιοτροπιῶς της!

Εἶναι μιὰ τέχνη, ὁμωσ ὅλες η τέχνες, και χροαίεται εἰδικότης, ἀξία, διὰ να εδοκιμηθῇ κἀνεις, διὰ να κροπωθῇ τὰ εἰ αὐτῆς ἀναιμέ- μενα ἀποκρίσματα.

Ἐσπγγελματίας, τεχίτης μετρίας ἀξίας, δὲν εἶναι δυνατὸν ποτὲ να ελευρθῇ πέραν τοῦ ὄρηκ- τῆς μετριότητος; θά μείνῃ ἐκεῖ, και θά μείνῃ στάσιμος, διότι η φύσις δὲν τοῦ εδωκε τὴν ἀξίαν εκείνην, ποῦ εδωκεν εἰς τούς μεγαλοεργουθτας!

Ἐκείτης; τί σημαίνει; μήπως δὲν εἶναι κι' αὐτὸ ἕνα ἐπάγγελμα;

Οἱ γνωρίζοντες τὸ ἐπάγγελμά των, οἱ εχοντας ἀξίαν, εἰκκεροθν να εδοκιμηθῶσαν και ὡς εἰποιεῖται, ὁμωσ εμποροθν να εδοκιμηθῶσαν και ὡς ἐπι- ατήμονες και ὡς κἀθε ἄλλο!

Ἄλλοίμονον! γνωρίζω εἰποιεῖς, εχοντας κη- ματα σήμερον, πρὸς δὲ και κομποδῆματα ἔχι ἀνῆλια λόγου, και ὁμωσ εἶναι εἰποιεῖται!

Και γνωρίζω διδάκτορα φιλολογίας, εχοντα ὡς κημα μόνον τὸ δίπλωμά του και ὡς κομποδῆμα ἕνα κομμῆτι ψωμί, δεμένο σφιχτὰ στὸ μανθῆλί του, ἐκ φόβου μήπως τοῦ φύγῃ, και ὁμωσ εἶναι διδάκτωρ φιλολογίας!

Ἡ ἀξία, εἶναι πάντοτε ἀξία; δὲν τὴν δημοσπογεῖ τὸ ἐπάγγελμα; ἀπ' ἐναντίας, αὐτὴ ἀναδεικνύει τὸ ἐπάγγελμα; εἶναι η δημοσπογὸς δύναμις και μακάριοι εἰ κατέχοντες αὐτὴν, εἶπω και ὡς εἰποιεῖται!

Τί τὸ θέλετε; εἶμαι συντετριμμένος; ἄν κἀμ- μιὰ μέρα οἱ δεστροπιῶι τῆς τύχης με οἶψουν εἰς τὴν θῆσιν τῆς εἰποιεῖδος, θά εἶμαι ὁ συχαμερῶ- τερος ζητιάνος τοῦ κόσμου, ὁ πλέον κωυραλιάρης, και ὁ αἰωνίως πεινασμένος, διότι δὲν εχω ἀξίαν.

ΓΕΡΠΑΝΑΡΟΣ

ΕΚΕΨΕΙΣ

Ἐ Μία γυναικα να κἀμνει ὄλα, δύο κἀμνονν λίγα κροῦγματα και τρεῖς τίποτε.

Ἐ Ὅταν εροχεται η δόξα, φεύγει η ἀνάμνησις.

Ἐ Δὲν εμπορεῖ κἀνεις να κἀμῃ καλὸν εἰς ὄλον τὸν κόσμον, ἄλλ' εμπορεῖ και κρέπει να εἰκιδεῖη καλοσῆτην.

Ἐ Ἡ εχαριστία εἶναι η θύρα, διὰ τῆς ὁποίας ηέροχονται εκείναι, τοῦς ὁμοίους κωυράζει η εὐ- γημοσύνη.

Ἐ Ἡ ελοστώθημη εἶραει τὸν εἰσπῆν της; ὁσον- δήποτε και δὲ τὴν ἀνάκατῶη τις, εκείνη κίπται εἰ αἰτίας τῆς βανασοδνητός της.

Ἐ Πολὺ κηλῶ γίνεται, ποῦ δὲν πιστεύουν οἱ τίτοι τοῦς γέροντας; Ἄλλω; θά ησαν ὄλοι γέροντες,

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΙ

ΕΝΕΤΙΑ

Κάθε σχεδόν τηλεγράφημα, το όποιον φθάνει από το Ιταλικόν μέσσηον, αναφέρει και το όνομα αὐτοῦ τῆς ιστορικῆς ταύτης πόλεως. Καί τό όνομα ταῦτα φέρει εὐθὺς εἰς τήν φαντασίαν καί τήν μνήμην μίαν μακρόν και ἐπιφανή ιστορικῆν ἐξέλιξιν, τῆς όποιος μάρτυρες πρόκεινται τό όνομα μάλιστα ἐν τῇ φημισμένῃ πόλει τοῦ Ἄδρια.

Ἡ Ἐνετία εἶναι κολληχῶς ἐπίσημος πόλις. Ἱστορικῶς ἴδωμεν ὡς πόλις καί ὡς πρωτεύουσα Δημοκρατίας. Καλλιτεχνικῶς κατέχει τό σκήπτρον διὰ τό ὕψος αὐτῆς μνημεῖα καί ἀπό ἀπόψεως τοποθεσίας θάσιν ἀληθῶς μοναδικήν, χάρις εἰς τήν ορασίαν ἐπὶ ἑκατόν δεκαοκτώ νήσων ἀνεκδομήτων τῆς.

Αἱ ὄψεις αὐτῶς τοῦς λόγους, τόρα μάλιστα, ὅτε ἡ τελευταία φάσις τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου τήν ἔφερον εἰς τήν ἐπικαιρότητα, δέν δά ἦτο ἄσκοπον τό παρατεθῆ δι' ὀλίγον ἡ ιστορικῆς δοξῆς τῆς Ἐνετίας.

— Ἡ Ἐνετία ἀνά τοῦς αἰῶνας.

Ἡ Ἐνετία ὑπερῆε προηγουμένως δημοκρατία, κἀνομένη Δημοκρατία τοῦ ἁγίου Μάρκου. Σήμερον ἀποτελεῖ τμήμα τοῦ Ἰταλικοῦ κράτους.

Τό διαμέρισμα τῆς Ἐνετίας διαίρεται εἰς ὀκτώ ἐπαρχίας, οἵτινες ἔχουσιν ἐν συνόλῳ ἑκατόν 24.830 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων καί ὑπερ τό τριάμιον ἑκατομμύρια κατοίκους.

Κατά τῶν βορειοδυτικῶν μυχῶν τῆς Ἀδριατικῆς κατέβησαν τό πάλαι οἱ Ὀθόμανοι ἡ Ἐνετοί, Ἰλλυρικῆ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα φυλή, ἐξ ὧν ἡ χώρα ἐκλήθη Ἐνετία.

Κατά τήν ἀποχὴν τῆς ἀπειρομῆς τῶν βαρβάρων, ὅτε ὁ Ἄστιος, τῷ 452 μ. Χ., ἐκρίνασε τήν Ἀκυλιαν καί καθυπέταξε τήν Ἄνα Ἰταλιαν μέχρι τοῦ Πάδου, πολλοί οἰκιστοὶ τῆς Ἀκυλίας καί τοῦ Πανταίου κατέφυγον εἰς τὰς πλησίον ἐν τῷ ταναίῳ νήσους, κατὰ μικρόν δὲ ἰδρύθησαν ἐκεῖ ἀξιόλογοι ἀποικίαι. Αἱ ἐνετικαὶ οἰκίαι νῆσοι, μετὰ τήν πτώσιν τοῦ Δυτικοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους, ἐκατάστησαν μετὰ τινος περιπέτειας εἰς τό Βυζαντινόν Κράτος. Περὶ δὲ τό 657 ἀνοδοῦσαι ἀπετάλασαν κράτος ἐπὶ ἑνα ἀρχηγόν, κληθέντα Δόγγην (Doge), ὁ ὅς ἤδρασε καί ὄρισεν μὲν εἰς Ἡρόκλεαν, ἀπὸ δὲ τοῦ 742 εἰς Μαυρόμανον καί ἀπὸ τοῦ 810 ἐπὶ τῆς ἄλλοτε ἀρχῆς τῆς Ρόδου, ὅπου καί ἰδρύθη ἡ πόλις Ἐνετία.

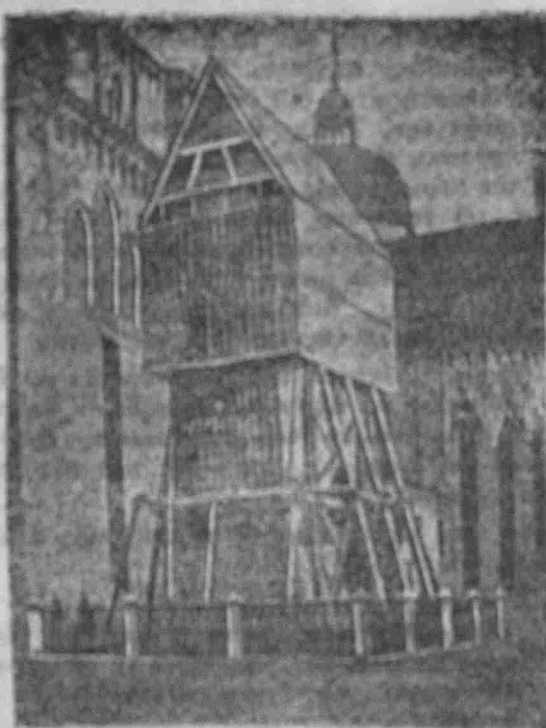
Τυχῶς ἡ Ἐνετία περιήλθεν εἰς μεγάλην δαμῆν καί τούτο ἐξ αἰτίας τῆς ἀσφαλοῦς καί ἐπικαιροῦς μεταξὺ Ἀνατολῆς καί Δύσεως θάλασσης, δι' ἣν καί τό ἐμπορικόν τῆς Ἀνατολικῆς τετραστίας. Ὁ σκόλος αὐτῆς ἔγινε τυχῶς ἰσχυρός, πολυμήκης τοῦς Σαρακηνούς καί Νορμανθούς. Ὡς πρὸς δὲ τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσσης, ἐγένετο πράγματι ἀνεξαρτήτως. Ἄν καί διὰ λόγους ἐμπορικῆς συμφορῆς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς διατηροῦσθε δεσμῶν πρὸς μετὰ τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους.

Τό 997 ἡ Ἐνετία ἔδρασε τό σκῆπτρον τῆς δυτικῆς καὶ καθυπέταξε τὰς πόλεις τῆς Ἰστρίας καί ἀναβέβησα τήν πρωτεύουσαν τῶν παλαιῶν πόλεων τῆς Δαλματίας. Ὁ δίκαιος, καί ἴδιος ὁ ἐκδικητὸς αἰὼν, ἐπέβη δὲ αὐτῇ ἰαί εὐτυχῶς.

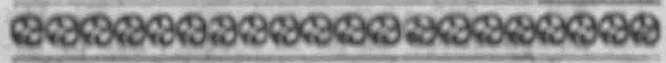
Τὰ πλοία τῆς ἀριλλόμενα πρὸς τό τῆς Πίσας καί τῆς Γενόης, μετέβησαν εἰς τήν Ἀνατολήν ἐμπορικῶς, προσηκόντως καί σπουδαίως. Σειχῶς δὲ, ἐπὶ ἄλλης ἀμοιβῆς, ἔπαινον μέρος τῶν ἐπιχειρημάτων ἐπὶ τῶν σταυροφορῶν πόλεων.

Ἄλλο ἱστορικῶς ἐπισημαίνεται ὅσο ἔργασιον ἐπιτυχῶς μεταξὺ δημοκρατικῶν καί δημοκρατικῶν. Ἄν ἀπετάλασε ἐκείνη ἡ οὐραία Μεγίστη Συμβούλιος τό 1172, ἀπεταλομένη ἀπὸ τῆς γενεῆς, τό ὅποιον ἕκαστα ἤρασε τήν δικαιοσύνην ἐπισημαίνον, περιορίζον τήν δύναμιν τοῦ Δουκῆ.

Εἰς τήν ἀνατολήν, δαμῆν περιήλθε ἡ Ἐνετία ἀπὸ τῶν Δούκων δὲ Δούλων (1192-1205). Ὡς, ὡς ἀρχηγός τῆς τεσσάρων σταυροφορίας, κατέλασε τήν Κοσταντινουπόλιν τό 1204, καί δὲ τῆς δευτέρας τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους ἡμέρας τό 1/2 αἰῶνα.

Μνημεῖον ἐν Ἐνετίᾳ, προστατευόμενον διὰ περιφραγμάτων ἀπὸ τὰς βόμβας.

μεταξὺ ἄλλων καί τὰς νήσους τοῦ Ἰονίου πελάγους καί νῆας τοῦ Αἰγίου, ἐξηγόρασε δὲ καί τήν Κρήνην. Ἀλλὰ, μετὰ τήν ἀνάκτησιν τῆς Κοσταντινουπόλεως, τό 1261, ὁδὸ Μιχαήλ τοῦ Παλαιολόγου, ἀπέλασε ἡ Ἐνετία τὰς νῆσους ἐν Ἀνατολῇ. Ἔνα ἐπὶ ἑνα κερκὸν περιήλθον εἰς τήν Δημοκρατίαν τῆς Γενόης, ἐξ ὧν ἕως μακροχρόνιος προέκυψε μετὰ τῶν δύο δημοκρατικῶν, κατελήθησα τό 1381 εἰς τήν ἡγεσίαν τῆς Γενόης.

Ἐν τῷ μεταξὺ συνετελέθη ἡ ἐγκραδύνη τοῦ ἀριστοκρατικοῦ πολιτεύματος, πρὸ πάντων ἀπὸ τό 1310 συνετελέθη τό Σερβελλόν τῶν Δούκων, τό ὅποιον εἶχεν ἐξουσίαν ἀριστοκρατικῆν, περιβεβλημένη δὲ ἀπεριορίστων σχεδόν δικαιωμάτων.

Μέχρι τοῦ 1448 αἱ κτήσεις τῆς Ἐνετίας καί ἐπὶ τῆς στερεῆς ἐκτετάθησαν μεγάλας. Μετὰ τήν ὀδὸ τῶν Τούρκων ἄλσειν τῆς Κοσταντινουπόλεως, ἡ Ἐνετία ἐξηκολούθησε γενναίως τὸν πόλεμον μέχρι τοῦ 1477. Καί ἀπέλασε τήν Εὐβοίαν καί ἄλλας νήσους τοῦ Αἰγίου καί τὰ ἐν Πελοποννήτῳ νῆσους. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Καστρινίου, κατέλαβε προσηκόντως διάφορα διαμερίσματα τῆς Ἀλβανίας καί τό 1489 τήν Κύκρον, παραχωρηθείσαν αὐτῇ ἐπὶ τῆς χήρας τοῦ τελευταίου βασιλέως Αἰκατερίνης Κορδάρου.

Κατά τὴν αἰχὴν τοῦ δεκάτου πέμπτου αἰῶνος, ἡ Ἐνετία ἦτο ἡ πρώτη ἐμπορικῆς δόξαμος τῆς

Δούκα ἔργων ἐν Ἰταλίᾳ.

Εὐρώπης, ἀνεκροῦσθε δὲ σπουδαιότατον μέρος τῆς Ἰταλικῆς πολιτικῆς. Ἀλλ' ἡ ἀναδελφία τοῦ εἰς Ἰνδίας πλοῦ διὰ τοῦ Εὐελπίδος ἀρωατηρίου, καί μάλιστα ἡ τῆς Ἀμερικῆς τό 1492, ἐπέφερον κατ' αὐτῆς τρεθμᾶ, ἕκαστα δὲ ἡ Ἐνετία ἀπέλασε πολλὰς τῶν κτήσεων αὐτῆς.

Τό 1571 ἀπέλασε καί τήν Κύκρον, κυριευθείσαν ἐπὶ τοῦ Χουλιάν Χελίμ τοῦ Β' ὀδὸ τῶν Τούρκων, ἔα δὲ καί τὸς Κυκλάδας. Ἐπὶ Μωάμεθ τοῦ Δ', μετὰ πεισματῶδη πόλεμον, ἀπέλασε τήν Κρήνην τό 1669. Ἀνακτήθησα δὲ τό 1687 διὰ τοῦ Μοροζίνη τήν Πελοπόννησον, διατήρησε μόνον τήν ἐπὶ τῶν Ἰονίων νήσων κυριαρχίαν τῆς.

Ἐκτοτε παρήμασε μεγάλας, ἀρκουμένη εἰς αὐστηρῶν τήρησιν τοῦ ἐπίσης παρακωμάσαντος πολιτεύματος αὐτῆς. Ἀπέχουσα δὲ πᾶσης ἀναμειξας εἰς τὰ πράγματα τῶν ἄλλων κρατῶν, ὅπως δὲ ἀπολύτου οὐδέτερότητος ἀνηθῆ καί περισσόση εἰς ἐπολεμθῆσας εἰς αὐτῇ χώρας, ἦτοι, πλὴν τῆς Ἐνετίας, τήν Ἰστρίαν, τήν Δαλματίαν καί τὸς Ἰονίους νήσους, ἔχουσας 2 1/2 περίπου ἑκατομμύρια κατοίκους.

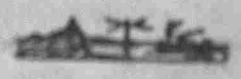
Ἀλλὰ κατὰ τοῦς πολέμους τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, καίτοι μὴ προσκλήθησα ἐν τῆς οὐδέτερότητος, ἀπέλασε πολλὰ φροῦρια, καταληφθέντα ὀδὸ τοῦ στρατηγοῦ Ναπολέοντος τό 1794 μεθ' ὧ, συμμαχήθησα πρὸς τοῦς Ἀδριατικοῦς, κατελήθησα ὀδὸ τῶν Γάλλων τό 1796, ὀπότε, κατελύθη ἡ γερὰ Ἐνετικῆ Πολιτεία.

Ἡ Ἐνετία διατέλασε ἐπὶ τήν γαλλικῆν κατοχὴν ἐπὶ τινος μήτος μέχρι τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1797, δια δὲ τῆς συνθήκης τοῦ Καμποφορμίου παρεχωρήθη τῇ Ἀστυγῆ ἡ Ἐνετία καί μέρος τῶν κτήσεων τῆς Ἐνετικῆς Πολιτείας. Αἱ Ἰονιοὶ νῆσοι ἔμειναν τότε ὀδὸ τῆν γαλλικῆν κυριαρχίαν καί ἡ ἐπιπέσαν τοῦ Ἀδύγου χώρα προσεαῖθη εἰς τήν βασιλευσθῆσαν δημοκρατίαν.

Μετὰ τήν ἐν Προσβοῦργῳ εἰρήνην τοῦ 1804 ἡ Ἐνετία ἠνέθη μετὰ τοῦ βασιλείου τῆς Ἰταλίας, ἀλλὰ τό 1814 ἐπεδόθη εἰς τοῦς Ἀδριατικοῦς. Πλὴν τό 1848 ἐκαστατήθησα, ἴδωμεν ἐλευθέρων δημοκρατίαν. Μετὰ μακρόν καί πεισματῶδη ἀγῶνα, ἐπέκτεψαν ἐκείνου εἰς τοῦς Ἀδριατικοῦς, ὅψ' ἦν κατείχετο μέχρι τοῦ 1866, ὅταν ἡ Ἀδριατῆ, ἤτηθαται ὀδὸ τῆς Πρωσίας, ἠναγκάσθη, πιεζομένη ὀδὸ τῆς Γαλλίας, νὰ παραχωρήση εἰς τήν σῆμαχον τῆς Πρωσίας Ἰταλιαν τήν ἀνετικῆν χώραν.

Εἰς τὸ προσεχές :

Τὰ ἱστορικὰ καί καλλιτεχνικὰ μνημεῖα τῆς Ἐνετίας.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΓΛΥΚΥΤΗΤΕΣ

Από τις ημέρας αυτές αρχίζει να κυκλοφορή...
Νομίζει πάντως, ότι όλα τα γύρω βουνά, από το...

Πώς; δέν την ηδύρα την γλώσσα αυτή;
Και όμως, σ'ας περιβάλλει από όλα τα μέρη...

Θάλα να γυθί από αιώμα σας, να σ'ας κόρη...

Σ'ας παρουσιάζεται από όλα τα μέρη και από...

Κάμμιά φορά, ίσως, άπορείτε ή συμβαίνει και...
μετεβλήθη κάθε ξυπό και κάθε μικρό σ' αυτή...

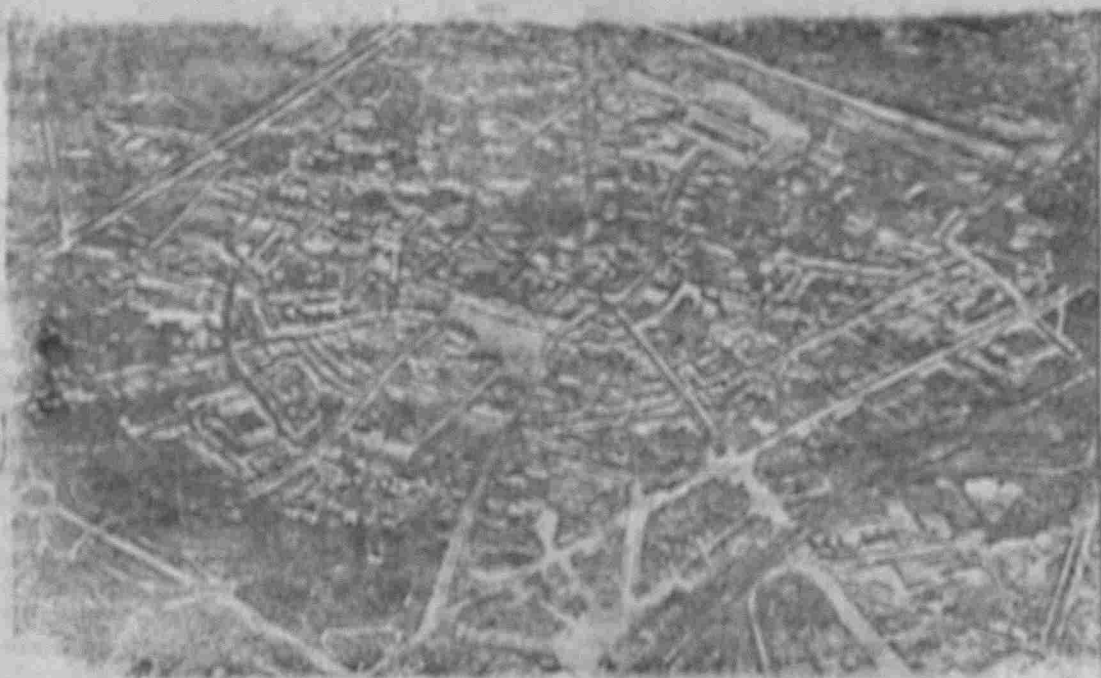
Η ζωή σας τις ημέρας αυτές γίνεται άπορρα...
στη, όλα τα σκαχίτα σ'ας βοηθούν είν τή δου...

Σημείωσα το πρώτ και, πριν άκόμη κτυπήσατε...
το κουδοθι, ή άπηρέτρια έχει άτοιμάσει τα πάν...

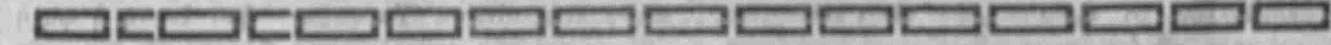
Είπατε άτοιμος να βγίτε από το σπίτι σας; είν...
τήν κόρη σ'ας περιμένει πάλιν πρόθυμος ή άπη...

Και σ'ας σκέψασθε;
— Τι διάβολο! αυτό το κορίτσι πολύ-άλλοζε...

Φεύγατε για να πάτε από γραφείο σ'ας; δ ίψη-

Φωτογράφησις της κόλλεως Καμπραί, από ύψος 2000 μέτρων.

μεριδοπώλης σας σ'ας περιμένει, σ'ας διαλέγει τις...
και άκολλημένους έφημερίδας, σ'ας τις δικλό...

Δέν θα σ'ας κατασφραξεί, αλλά προθυμότητα θα...
τοίχη και γρηγορότερα θα έπιστρέψω, πάντοτε...

Όλοι είναι πρόθυμοι διά σ'ας. Οι μενίτα, οι...
μικροθεάλληλοι, οι ταχυδρομικοί διατομείς, οι...

Είναι άρα να περάσετε από το κουρεϊόν, ποδ...
και να ξεριζώσετε και να διαρθώσετε το μολ...

— Άνεξαρτέτως είσαι;
— Βεβαίως.

Άν είπατε παιδομαϊνός και έχετε παιθερά, θα...
ίδίτη, δέν ή καλή αυτή γυναίκα, έχει χρίσι από...

Τά γρασόνια μαλάνου, παιδ να σ'ας πάση και...
έκείνα, καθ' όσον σ'ας κυριεύει ή ελπίς και θά σ'ας...

— Παιδά μου, άγαπητό μου παιδί,
και σ'ας προσεβήσατε και την φιλείτε, την...

Άλλοτε μερικές σκέψες, πη μάγουλά σας ήσαν...
πολύ συναιθισμένο πρόγραμμα, μερικές τριχές άφη...

— Μητέρα, μητροκόλει μου!

Άλλά, μήπως δέν είπατε τυμφαυμένους;
Πάλιν το θαύμα δέν είναι μαφότερο. Έκείνη...

Και, ίψη-φεύγατε με τόση περιποίηση, σ'ας...
προσπαθείτε να καταλάβετε πώς έγινε το θαύμα...

Δέν το ένοήσατε μόνον και προχωρείτε.
Είν το γραφείο σ'ας άναμένα ή ίδια έκπληξις...

Ποιός άέρας τόρα, ποιά μαγική πνοή έφύσησε...
και ήλλαξεν αυτήν την κατάσταση;

Δέν το ξέρετε; Είναι ο άέρας του Δεκεμβρίου,
είναι ή πνοή του μηνός αυτού, του τελευταίου...

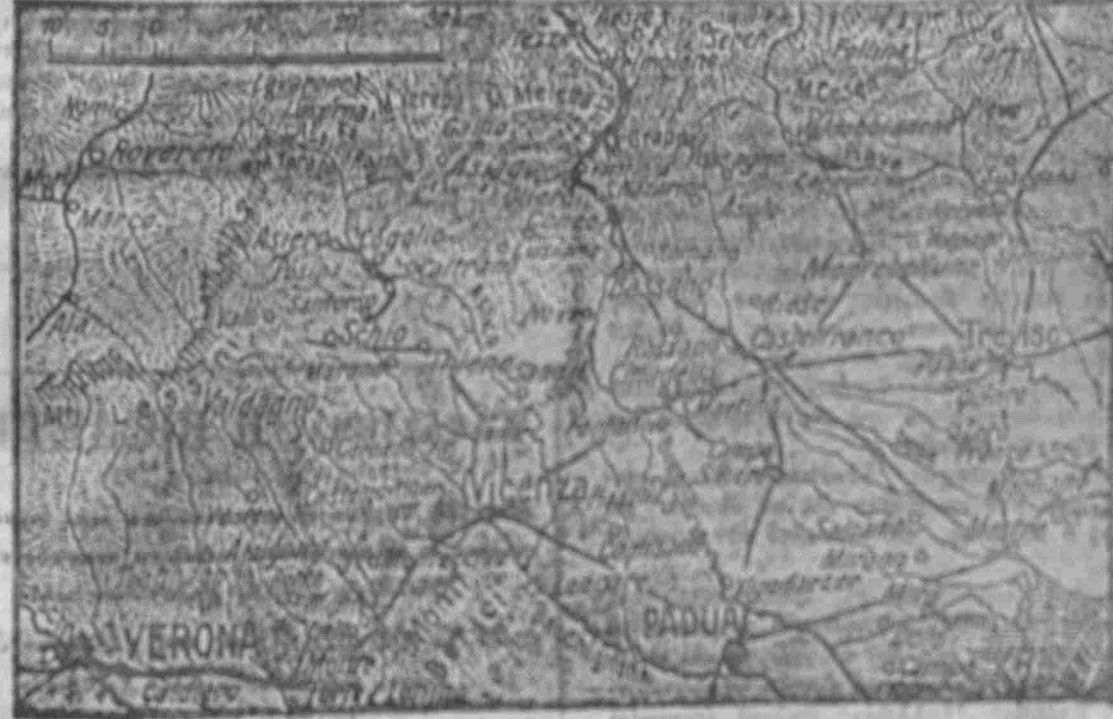
— Είναι μακριά, ή
— Είναι άγογ.

Η άτηρέτρια, ή παθερά σας, ο κουρεϊός σας,
το παιδί του γραφείου, ο καματζής ή ή άκολλημένη...

Όχι δέν το θέλει αυτό ή άθησικότητα, και δι'
αυτό έκταράτε κίμασες λίγες περιουσίες,...

Ηλιούτης Δάτη, από την δεκάτην ήμέραν του...
'Ιανουαρίου ές στην πρώτην του άλλου Δεκεμ...

Τι-τίμη, ή ζωή να μη ήτα ένας άπορής, άτε...

Χάρτης των μαχών των Έσπτά Κοινοτήτων.

Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΥ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΥ

ΧΡΥΣΟΣ

ΚΑΙ ΚΑΡΔΙΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ

89

(συνέχεια από σελ. 264)

Τὸν ἐνδιέφερα πολὺ, ἄλλως τε, ἡ μελέτη ἐκείνη... Ὁ Εὐδῆμος, φέρεται μελετηρὰ καὶ παρατηρητικῇ... εἶσε δια τῆς γραφολογίας ἓνα ἰδιόμοτον μέσον...

Ἡ νεορὰ αὕτη ἐπιστήμη, ἡ ὁποία στηρίζεται ἐπὶ μίσε ἀληθείαι... ἀνε-ανακλάσεως ἐπ' ὅλων τῶν σωματικῶν ἐκδηλώσεων...

Καὶ μὲ τὴν ὑπέροχον τέχνην τῆς ὑποκρίσεως, τὴν θαυμασίως τελειοποιήθεισαν, κατορθότου... καὶ ἀμνηστοῦν καὶ ἀπαλλοτρίων.

Ναί, ἀλλ' ἂν δύνανται τὰ πάντα νὰ μεσοβάλλουν, νὰ παραποιήσουν κάθε λόγον καὶ κάθε κίνημα... δὲν εἴμποροθν νὰ παραποιήσουν τὸν γραφικὸν χαρακτήρα...

Ἐπεὶ, λοιπὸν, τῆς χρησιμότητος τῆς γραφο-λογίας εἰς τὸν νεοτὴν δ-κηγόρον διὰ τῆς ἐπιθέσεως... ἐπὶ τῆς χρησιμότητος αὐτῆς, πρὸς τὸν αὐτὸν γόν, τὸν κοινωνιολόγον καὶ μελετητῆν.

Ἦσα μία γλυκεία ἀνακάλυψις διὰ τὸν Εὐδῆμον, δταν, τελειοποιηθεὶς εἰς τὸς μελέτας του... ἐκείναι τὸ πρῶτον εἰς τὴν γραφολογίᾳ-ν ἀνάλυσιν τὸν χαρακτήρα τῆς Δύσεως...

Εἰς τὸν γραφικὸν χαρακτήρα τῆς δεσποινίδος Ἀρσένου εἶδον ἓνα πλοῦτον δεξιῶν, ὀρθογώνιων... διὰ μίαν κόρην, αἰώνως συνιστάσι τὴν γυναικα, τὴν ἀνταξίαν τοῦ μεγάλου αὐτῆς προσορισμοῦ.

Καὶ τί δὲν εἶδον εἰς τὴν ψυχὴν ἐκείνην! Πρὸς τὴν περιπέθειαν καὶ τὴν τρομερότητα τῆς καρδίας, συνειδητόν τε μὲ τρόπον οὐχὶ ὑποκλή... πνευματικῆ διασφάλισι καὶ διατορητικῶν κεφάλαιον...

Εὐρίσκον ὁ γραφολόγος καὶ ἐν ἀκόμῃ χαρακτη-ριστικὸν εἰς τὴν ψυχὴν ἐκείνην: μίαν ἀνέριτικον καρτερικὴν ὑπομονὴν πρὸς κάθε περιπέθειαν καὶ... ἑκαστὴν ἐναντιότητα. Ἰσχυροτέρη—ἦτο ἰσχυρὴ ἡ ψυχὴ τῆς— καὶ τὴν μεγαλειότεραν δυστυχίαν καὶ τὴν βραδυτέραν συμφορὰν, χωρὶς νὰ παραφέροται εἰς...

Αὐτὰ ἦσαν ὅσα ἡ γραφολογία ἀπεκάλυπτεν εἰς τὸν Ἰάκωβον σχετικὰ πρὸς τὴν κόρην, τὴν ὁποίαν ἐλάτρευεν.

Ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὴν Κωνσταντινού-πολιν, ἡ νεορὰ αὕτη ἐπιστήμη αὐτοματῶν ἐπαγγελ-ματικῶν ὁμηροποιῶν τὰς ἀποσφραγίσαν, ἀλλ' ἡ ἀτη-ροσία, τὴν ὁποίαν σήμερον τοῦ προσκορῶν, ἦτο ἀληθῶς μεγάλη.

Ἡ γραφολογία τοῦ εἶπε πρὸς στιγμῆς: — Τὸ χέρι, ποθ εἶχεν ἀνεπιγρόφει τὸ δικόγρα-φον ἐκεῖνο, καὶ τὸ χέρι, ποθ εἶχε χαράξει τὰς πρὸς τὸν Ἰάκωβον ἐπιστολάς, ἦτο τὸ αὐτὸ.

Διὰ τοῦτο, πρὸ τῆς ἰσχυρῆς φωνῆς τῆς γραφο-λογίας, ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ὀνόματος τῆς κόρης δὲν τὸν παρεπλάκει.

Ἐφθάσαν. Ὁ βοηθὸς τοῦ Εὐδῆμου ἔκρουσε τὴν θύραν, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον τῆς πόρτας ἐκείνης ἐκτόπησε μᾶλλον εἰς τὴν καρδίαν τοῦ νέου δικη-γόρου, παρὰ ἐπάνω εἰς τὴν ξυλίνην θύραν.

Ἐστρεψε Τόσων, λοιπὸν, ἦτο δεξιὸς ἀπέναντι τῶν συγκινήσεων τῆς καρδίας:

Ἡ Δώρα ἦνοιξε καὶ μία γραία ἐνεφανίσθη.

— Εἶναι ἐδῶ ἡ δ. Μαρία Βαλίδου;

— Μάλιστα. Ποῦς τὴν θέλει;

— Ἀπὸ τὸ γράψιστον τοῦ κ. Θίμη.

Ἡ γραία ἀγνώριξε καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸ πρό-σωπον δι' αὐτὸ μὲ τὴν φυσικωτέραν γλῶσσαν ἀσθένειας:

— Περιμένετε νὰ τὴν εἰδοποιήσω.

Τότε ὁ Εὐδῆμος, στρεφόμενος πρὸς τὸν βοηθὸν του,

— Σὺ πῆγαίνε, τοῦ εἶπε, σὲ εὐχαριστῶ.

(ἀκολουθεῖ)

Ἡ ΑΛΗΘΗΣ ΜΟΔΑ. ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΛΩΝ διὰ ΚΥΡΙΑΣ καὶ ΠΑΙΔΙΑ Μεγάλη Ὀδὸς τοῦ Πέραν, 288 ἔναντι τῆς Διδόου Χατζοπούλου καὶ ἀνωτὸ τοῦ θαλασσοκλείου Θωμαεῖς. Ἐκθεσις μεδύλων.

48 Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΜΑΙΡΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΕΚ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΖΟΝΗΣ

(συνέχεια από σελ. 262)

Βλέπουσα δὲ τὴν ἀπαρροίην, τὴν ὁποίαν ἐξήγαγε ἐπὶ τοῦ τραπέζιου, προσπαθῆσα νὰ τὸν κόρη νὰ ὑποστρεφῆ, δει ὁ Μονταρὰ δὲν θὰ γίνε ποτὲ γαμβρὸς του.

Ὁ Λόουελ δὲν ἀκρατήθη ἀπὸ τοῦ νὰ μὴ γελῶσθ. — Αὐτὸ ποῦ μετ γράφετα, δ. Θέλιμαρ, εἶπεν ὁ Λόουελ, δὲν εἶναι διόλου λογικόν: εἶναι ὡσὸν νὰ θέλατε νὰ μὲ καταστρέψετε αὐθόρμη.

— Νὰ καταστρέψω τὸν κ. Λόουελ! ἀνεφάνησαν ἡ ἀκούδς, ἡ ὁποία εὐθὺς ἐπέσθη, ὅτι τὸ τοιοῦτον θὰ ἦτο ἡ κλιμακία ἐκείνης. Ὁ Θεὸς φυλάξῃ!

καὶ ἐπὶ ὀμίλει κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἔροι-ψαν ἐν βλέμμα διαπεραστικῶν εἰς τὸν τραπέζιτον, ὁ ὁποῖος τὰ ἐξήλαθεν ἕως πρόδηλον.

Τὸ νὰ καταστήσῃ τὸν Λόουελ ἐρωτημένον μ' αὐ-τὴν καὶ νὰ τὸν καταστρέψῃ εἰκοτομικῶς, τὸ τοιοῦτον θὰ ἦτο ἀληθῶς ἐν ὑπέροχον κατορθώμα. Ὁ Ἰσχυροὺς θὰ ἔχανε τὸν καλλίτερον τραπέζιτον του, καὶ ἡ Μαίρη τὴν περιουσίαν τῆς.

Ὁ Λόουελ, φθόνος εἰς ἡλικίαν ἀνήλικα ἐπὶ, κατ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ζωῆς του δὲν εἶχε εἶμαι τράλλας. Ἐπερ συγκινεῖται ὅλην τὴν ἰσχυ-ρότητά του πρὸς ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν: τὸ χρῆμα.

Ἡ καριέρας του δὲν ἐφαίνετο εὐχέρης καὶ ὀσας ἡ Ἀραβέλλα ἐθέλησε νὰ τὸν διδάσῃ. Τοῦ εἶπεν τὰ ἐκείνη, ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ τὴ γίνε κερδοφόρη καὶ μὲ αὐτὴν τὴν ἰδίαν τὸν ἀφῆκεν.

Ὅσον ἀφορῶ τὸν Ἐρρίκον, ὅσως ἐπαξίτηται νὰ ἴδῃ τὸν κ. Ὁστέν καὶ διὰ κολλῶν συζητήσασιν καὶ ἀπελθῶν ἀκόμη, ὁ δημοσιογράφος ἐπέσθη νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὸ ἀφῆρον ἐκεῖνο μαρτυρὴν διακοφῆ-

σις καὶ νὰ ἀποδώσῃ τὸν διὰ περιστροφῶν πυρο-βαλισμὸν εἰς ἀστερισμόν. Ἰλλεξαν, δει κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ εὐχρόσθη τὴν Μαίρην. Ἄλλ' ἡ κόρη τοῦ τραπέζιου εἶχεν ἀκολουθήσει ἄλλην τακτικὴν ὁμολόγησε τὸ ἔκριντα εἰς τὰς φίλας τῆς, πολλὰ τὸν ὁποῖον τὴν ἰδικαίωσαν, χωρὶς νὰ λαίψουν ἀπὸ τοῦ νὰ τὴν ἐξοικνευθοῦν.

Ὁ Ἐρρίκος προσπαθῆσα νὰ μὴ πολυφαίνεται εἰς τὸν κόσμον, συλλογιζόμενος τὰ σκόλια καὶ τὸ γαλοῖον. Αὐτὸ δυσχερέστησε κάπως τὴν Μαίρην, ἡ ὁποία, ἔπος, ἰδικαίωσα τὸν περιορισμὸν ἐκεῖ-νον τοῦ μηρητήρος τῆς, βλέπουσα αὐτὸν τὸ ἀσχο-λῆται σοβαρῶς μὲ τὸ μέλλον του.

Ἐπρόκειτο νὰ μισθῶσθ ἀργύρας. Ὁ Ἐρρίκος ἀπειθήη πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐκείτους, τοὺς ὁποῖους τοῦ ἐπέδειξεν ὁ Λόουελ: εἰς τὸν Στρα-τηριεργ, ὁ ὁποῖος τοῦ ἐπρομήθευσε ἀνήγητα συμ-πατριώτας του, εἰς τὸν κ. Ἐνὸξ, ὅσως τοῦ ἐξή-τησεν ἐνὸς μηνὸς καιρὸν διὰ νὰ τοῦ εἶσθ ἑαυτὸν Ἰρλανδοῦς, καὶ εἰς τὸν Λαρραμέ, ὁ ὁποῖος τὸ ἐπαξίτησε κερταῖον τὸ ἴδιον.

Ὁ κ. Γερῆν, ἐξ ἄλλου, ἐμισθολόγησεν ἐξήγητα κώστος καὶ ἔλετοργαῖς, καὶ, ἐπειδὴ ὁ Λόουελ ἤθελε νὰ εἶται ἐπιμῆ ἡ κατοικία του, δταν θὰ ἐφθάνον ἐκεῖ, ὁ ἀρχιτέκτων ἀνεχώρησε πορευθὸς μὲ τὸν Στρατηριεργ καὶ τοὺς ἀνθρώπους του.

Ὁ πατὴρ Ἀθανάσιος ἐβιάζετο νὰ ἐιστορήσῃ εἰς τὴν παροικίαν του, ἀλὴν κερτητήθη τοῦ σχεδίου του. Ἐβλέπων, ὅτι ὁ ἀνεψιὸς του ἐκμαίετο μετὰ τοῦ πρὸς τὴν Μαίρην ἔρωτός του καὶ τῆς ἀνε-χθῆσις πρὸς τὸ περιβύλλον ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὄκειον ἦτο ἐνοχλησμένος τὰ ζῆσθ διὰ τοῦ γάμου του. Ἐρεβέλιτο, λοιπὸν, νὰ τὸν ἀφῆσθ παρεδιδόμενον εἰς ἑαυτὸν καὶ προσέτασε νὰ μείνῃ πλησίον του διὰ νὰ τὸν ἐνοχλῆ ἡθιαῖς.

— Τόσων τὸ χειρότερον, ἐομίστητο, δει οἱ γε-σσιανοὶ μοι ἐπαίλθουν κάλλιν εἰς τὰ ἴδια! θὰ κώμα καθὼς ὁ Μαυθῆς, θὰ σπῶσιν τὸν γουσοῦν τὸν μύσθον.

Ἡ ἀνάγκη ἀποστροφικῆς κινήσεως τὸς ἐπρόλαβεν. Εἰς τὸ κλίματι ἐκεῖνο ὁ γερμὸν εἶναι φοβερός, τὰ νερὰ τὸν λιμνῶν ἀγῶνουν καὶ καλέ-πτονται ἀπὸ βουρὰ γόνων, τὰ ὁποῖα σχηματίζον-ται ἀπὸ τὰς θάλασσ. Πολλὰκις συχνὰ κερταίαι διακοφῆσι τοὺς μαγύτας, οἱ ὁποῖοι τότε, προσκολ-

λάμενος εἰς τὸς ἀγκῶς, σχηματίζουσι φρούρια λευκά. Κατὰ τοὺς ἐπὶ μῆνας τοῦτους, μετὰ τὸ Ὀκτωβρίου καὶ Μαΐου, κάθε συγκοινωνία διακο-πτεται μετὰ τὸν πολιτικὸν αὐτὸν χωρὸν καὶ τοῦ λοιποῦ κόσμου. Ὁ Ἐρρίκος ἀπαμφλήθη τοῦ και-ροῦ τοῦτου, διὰ ν' ἀσχοληθῆ ἐπισταμένως πρὸς τοιοθέτησιν τοῦ σιδήρου του. Μετέβη εἰς τὸ Κεντουκὶ καὶ εἰς τὸ Ἰλλινοῦ, διὰ νὰ ἰδρῶσθ ἐμπο-ρικῆς σχέσις, παροικίας πρὸς ἐκεῖνας, τὰς ὁποῖας ἐπέτρεχε εἰς τὸ ὄξθ.

Ὁ τραπέζιτης ἐπέσσε τὸν χειμῶνά του ὅσως διόλου διάφορα. Προσκληθεὶς ἀπὸ τὴν δαιδον πλειστάκις καὶ ἐπὶ διαφόρους ἐροφράσις, ἀντιλή-φθη μίαν ἡμέραν, δει δὲν ἠδύνατο νὰ σταρεθῆ τῆς συντροφιάς τῆς. Τότε, μὲ τὴν ἐπιμονὴν ἐκεῖ-νην, τὴν ὁποῖαν κοπιῶσεν εἰς ὅσας τὰς πράξις του, μὲ τὴν ὀρμὴν τῆς αἱματώδους κρῶσεώς του, ἐρρίφθη ἀντόπιστος εἰς τὴν πλειστάτην, τὴν ὁποῖαν τοῦ εἶχε σῆσαι ἡ Ἀραβέλλα.

Αὕτη τὸν δεινε νὰ τὴν ἐπισκέπτεται, πλὴν δταν τὸν εἶδεν ἀρκετῶ ἐρωτευμένον μετὰ τῆς, τότε τοῦ ἀπέσπασε φοβερὰ κροῦσά. Ἐπὶ τοῦτοχρόνως ἐφαίνετο, δει τοῦ ἦσταιτο. Τέλος, ἡ ἀκούδς τοῦ κατέφερε τὸ τελευταῖον κνήμημα, ὁμολογῶσα εἰς αὐτὸν, δει τὸν γαμῶ. Ὅσως ὁ Λόουελ ἔγινεν ὅσως διόλου τράλλας.

(ἀκολουθεῖ)

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ "Η ΒΙΟΛΕΤΤΑ," Μεγάλη συλλογὴ γυναικείων καὶ παιδικῶν πλῶων.—Κινοῖαι καὶ νῆματα παντὸς εἴδους. Συλλογὴ μεγάλῃ βελούδων κλπ. 378—Μεγάλη Ὀδὸς τοῦ Πέραν—378 ἔναντι τοῦ ἐνοδοχείου «Χαλιδάει». Τηλέφ. : Πέτρα, 790.

ΑΘΗΝΑ ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Τό παρελθόν Σάββατον έκηδεύατο εις τόν νκόν τών Είσοθίων τής Παναγίας έν Πέραν εύγενής και σεβαστή δεσποίνα, ή 'Αθηνά Μαυροπούλου, μήτηρ του εύφήμως γνωστού εις τόν έμπορικόν κόσμον κ. Κλεάνθου Μαυροπούλου.

Τήν κηδείαν τής συνώδευσαν ό σεβασμιώτατος μητροπολίτης 'Αμασειας κ. Γερμανός, οι βουλευται κύριοι Β. 'Ορφανίδης και Θουκυδίδης Δημητριάδης, έπιστήμονες, έμποροι, τραπεζίται, καθηγηται και λοιπός έγκριτος κόσμος.

Η μακαρίτις άνήκεν εις τήν έσημέραι έκλείπουσαν γενεάν τών εύσεβών φαναριωτικών οικογενειών, παράδειγμα φιλοστόργου μητρός και μάμης, και συνεκέντρωνε όλον τό ιδεώδες τών μεγάλων άρετών, αιτινες διέκριναν τές σπανίας έκείνας γυναίκας.

Χηρέυσασα έν νεαρωτάτη ηλικία, άφιέρωσεν έαυτήν εις τήν ανατροφήν του μόνου υιού τής, του όποιου τά τέκνα άπετέλουν τήν μοναδικήν εύτυχίαν τής.

Διά τήν σημερινήν κοινωνίαν μας, ήτο παράδειγμα ζωής, γεμάτης από άγάπην άμοιβαίαν προς τήν έκλεκτήν νόμφην τής, τήν κ. Κλεοπάτραν Κλ. Μαυροπούλου.

Τά φιλόθρονα αισθήματά τής, όσον ήσαν μεγάλα, τόση ήτο και ή ισχυρά άπαιτήσις τής, όπως ούδεις όφρυβος και ούδέν όνομα φανερόνει αυτά.

Είθε να μή έκλείψουν από τήν κοινωνίαν μας τά τοιαύτα άγια παραδείγματα, ή δε ψυχή τής μεταστάσης σεβαστής δεσποίνης έχοι τήν γην έλαφράν.

ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ / Αντί τείου, πίνετε τάν από σίκα άπαρόμιλλον καφέν

«ΦΑΪΓΚΕΝ»

έξαγόμενοι έν τών σμυνοτικών σίκων και παρασκευασμένοι ως τείον με όλιγην μόνον ζάχαριν. Άναμνησμένος με γυλο, δίδει τήν γεσθιν κακάου. Παλείται εις τά καταστήματα 'Αδελφών Κατάκη,

Ίπκ. Κάλφα, 'Ερμού, Μεσίση και όλλαχού, εις πανάτα του 1/4 και 1/8 του κιλοθ, αντί 100 γροσίων τό χιλιόγραμμον.

Κεντρική άποθήκη: Κιβόρογλου - Σουργιά - Νυγέρ και Σα, έν Σταμπούλ. Κούσερλή γαν. 'Αριθμ. τηλεφώνου 1084 και Ν. Ταπεινός και Σα, Χαδιαρόχανον, 77. 'Αριθμ. τηλεφ. 1543, Πέραν.

ΜΕ 10 ΜΟΝΟΝ ΓΡΟΣΙΑ δόνσαθε διά του Γερμανικού Σάπουνος

«ΓΛΟΜΠΟΥΣ»

νά ήθαλείψετε άποτελεσματικώτατα πάν είδος στίγματος (λακέ) χωρίς βλαβην του έφάσματος ή του χροματισμού του. Παλείται εις διάφορα καταστήματα του Πέραν και του Γαλατά. Γενική άποθήκη: Ι. Σουδάν και Ν. Ταπεινός. Χαδιαρόχανον, αριθμ. 77. Τηλέφωνον: Πέραν, 1543 Προσεχός θα πωλούνται έν τή άγορά μας σάπουνες τής ατής έπιτηρίας, εις τμήας άπιστιώτως εύθηνάς.

ΘΥΡΑΝΙΑ Α. ΜΑΥΡΟΥΗΛΙΔΟΥ

Όταν όξεια νόσος, σχεδόν κεραυνοβόλος, άφωραζή από τας άγκάλας φιλοστόργων τέκνων και συγγενών μητέρα πλήρη άρετών και άφοσιώσεως, ό θάνατος αύτης δημιουργεί κενόν άπλήρωτον και προξενεί τήν όξυτέραν τών θλίψεων.

Υπό τοιαύτας συνθήκας τήν νόκτα τής Παρασκευής προς τό Σάββατον παρέδιδε τό πνεύμα ή *Θυρανία Α. Μαυρουηλίδου*, τό γένος Δ. Γεωργοπούλου, έν ηλικία 52 έτών, έν ήρεμία ψυχής, προσερχομένη έκ τής έκπληρώσεως όλων τών προς τόν τόν Θεόν, τήν οικογένειάν τής και τήν κοινωνίαν καθηκόντων τής.

Η κηδεία τής έγένετο επιβάλλουσα τήν έπαύριον, Κυριακήν, προεξάρχοντας του θεοφιλ. άγίου Σταυρουπόλεως κ. Χριστοφόρου, έν τφ Ιερφ ναφ τών Είσοθίων τής Παναγίας έν Πέραν, παρισταμένου πολλού έκλεκτού κόσμου, έκ τών τιμώντων τας άρετάς τής μεταστάσης.

Μετά τήν νεκρώσιμον άκολουθίαν, ή σορός μετεφέρθη έν τφ νεκροταφείφ Σισλή, ένθα και άπεώθη εις τήν μητέρα γην, παρά τό πλάφυον του άοιδίμου συζυγου τής Λαζάρου Μαυρουηλίδου, γνωστού ζυλεμπόρου τής άγοράς μας, προαποχηόμενου έν τφ όδφ του θανάτου.

Η άείμνηστος κατέλειπε τρεις υιούς, τόν Ίωάννην, Δημήτριον και Εδγένιον, φερέλπιδας νέους, και δύο θυγατέρας, τήν κ. 'Ελένην-Κόρινθαν Γ. Βαριάν και τήν κ. Ίφιγένειαν Κ. Ζαχοπούλου, γνωστάς δεσποίνας τής κοινωνίας μας.

Η μνήμη τής *Θυρανίας Α. Μαυρουηλίδου*, διά τά φιλευσπλαγχνα αήθης αισθήματα, τήν φιλανθρώπιαν, τόν υπέρτατον άλτρουισμόν και τήν άσύγκριτον φιλοστοργίαν, δάδει μείνει άγήρωσ και άσβεστος, ή δε ψυχή αύτης καταταχθήσεται έν τή χορεία τών αγίων.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Τά τέκνα και οι γονιμοί τής *Θυρανίας Α. Μαυρουηλίδου*, επί τφ οικησφ θανάφ τής πεφλημένης αήθης μητρός και κενθεράς, μή δεισμένοι, όπως εύχαριστήσασιν Ιδιαιτέρως, άπειθουσαι τήν έκφρασιν τής βουθέας των εύγνωμοσύνης και τας πολλές εύχαριστίας των προς παντας όσους συμμετέσχον του πένθους αήθης και ήθελήσαν παντοειδώς τήν συμπάθειάν των.

Ίδιαιτέρως εύχαριστούσι τόν κ. Είσωτάσιον Β. Ίωαννίδην, όλος ήλαιοεικώς συμπαρασταντα κατά τας όδυτηρός στιγμάς του πένθους και έκδηλώσαντα άδελφικόν άληθές ενδιαφέρον.

Τόν δε εύσημιόθως έκπληροποίη τά καθήκοντα αήθου κ. Σταύρου Νεόκοσμον, ίσως εύχαριστούσαι διά τας τόσας προθύμους έκδοταύτας του.

Μή λησρόνεϊτε τό κρατήριον του Έργουστασιού Υποδημάτων Π. Ν. ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ, όδός Παναγίας, κατάθει του άπαρτράν Παναγίας, Πέραν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Εκκλησιαστική Μουσική Σχολή.—Καθηγητής τής ψαλμωδίας εις τας δύο άνωτέρας τάξεις τής Μουσικής Σχολής του έν τοις Πατριαρχείοις Εκκλησιαστικού Μουσικού Σχολλόγου διαφείθη εις άντικατάστασιν του άφαι άποδιόσαντος πρόφην Λαμπραδαρίου τής Μ. 'Εκκλησίας *Κωνσταντίνου Κλάββα*, ό πρότασις τών παρ' ήμίν μουσικοδιδασκάλων και διακεκριμένος μελοποιός κ. Νηλιός Καμαράδος, πρωτοψάλτης τής έν Γαλατφ έκκλησίας του άγίου Νικολάου.

Εδχαριστήρια.—Επί τφ θανάφ τής προσελευσάτης αήθης μητρός και μάμης, ή οικογένεια Κλεάνθου Μαυροπούλου έκφραζει τήν βαθυτάτην εύγνωμοσύνην τής εις τούς άγρίτους Ιεράρχας σεβασμιωτάτους 'Αμασειας κ. Γερμανόν, πάνυ εύγενή, παραστάτια εις τήν νεκρώσιμον άκολουθίαν, τόν πρόεδρον του 'Ορφανοτροφείου Θελέων μητροπολίτην 'Αγκύρας κ. Γερβάσιον και τόν θεοφιλ. έπίσκοπον Σταυρουπόλεως κ. Χριστοφόρον Κιήτην, καταλλήλως συλλυπηθέντας τήν είκογενειαν εις τήν εύγενή και άκαταπόνητον διασθέντοσιν του 'Ορφανοτροφείου Θελέων κ. Ζωήν Κάριαλη, προσειθυσαν εις τήν κηδείαν μετά όρφανών, εις τας εύγνωστάτας φίλας κυρίας, εις τούς όξιοτίμους βουλευτάς κυρίας Β. 'Ορφανίδην και Θουκυδίδην Δημητριάδην, εις τούς φίλους και συγγενείς τούς παραστάτιας και δι' άπισκεπηθίαν ή άλλος πως συμμεριθέντας τήν θλίψιν τής οικογενίας επί τφ άπολειφ τής πολυτίμου αήθης *Αθηνάς Μαυροπούλου*.

Ίδρωσις γραφείων.—Δύο φερέλπιδες νέοι, λίαν γναστοί εις τόν έμπορικόν κόσμον τής πόλεως μας, οι κύριοι Θωμάς Πεπαζιώγας και Ίωάννης Γ. Νομισός, Ίδρωσαν έν Γαλατφ, έν τφ Μικροφ 'Εθνειφ χανίφ, αριθμ. 17, γυρωφίον, όδοιολύμαγον κερί τήν προμήθειαν έκλεκτών οίκοκυματωδών ποιών. Δέν άμφιβαλλόμεν, ότι οι καταναλωται τούτων θα προσηρήσωσι τό νεοσώστατον αήθφ γραφείον, όπου θα εδρωσι ποιικιλίαν και έκλεκτικώτητα εις όλα τά είδη, επί πσοί δε προσυμριαν και εύθύτητα.

Συνείσιον 'Αγίου Νικολάου.—Ο κ. Γεώργ. Μελετιάδης προσέφερε 500 γρ. εις τό Συνείσιον του 'Αγίου Νικολάου. Συνάσσοθ επί τφ μνημοσέφ ύπό του άδελφου αήθου Πολυκόρμου.

ΣΥΜΠΑΘΕΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟ 'αω' Όλα

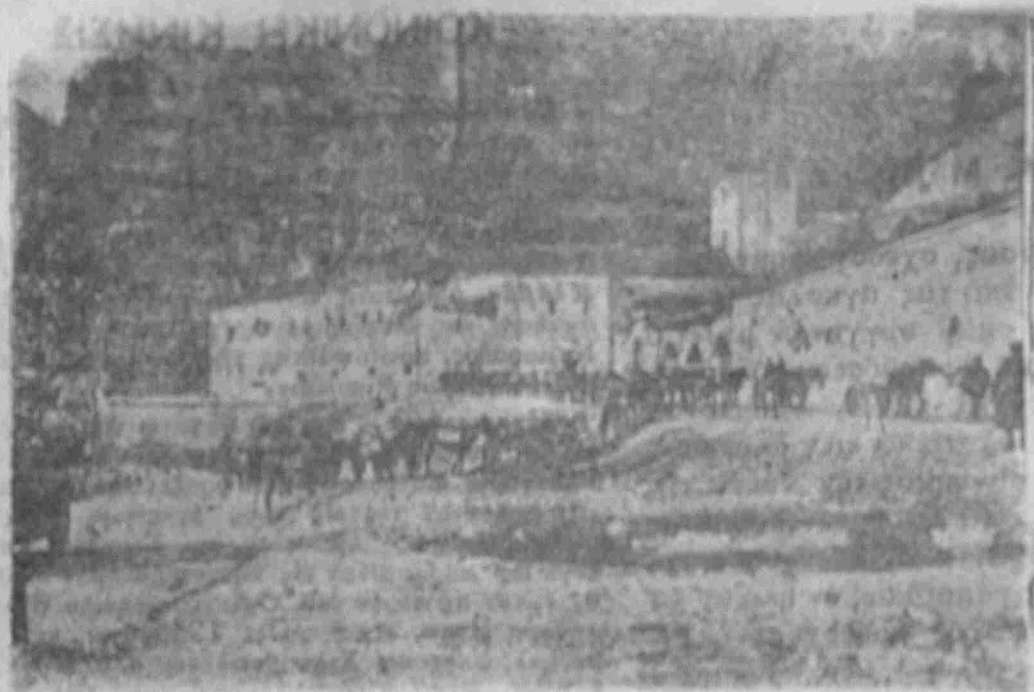
Η δ. Μόσχα Στεφάνου, διευθόντρια του έν 'Αιναλή-Τσεσμέ Παρθαναγωγείου, έτήγγυσε τας μαθητριάς: 'Ελκίδα Τέη, 'Αρετήν Οικονομίδου, Μαρίαν Βερδάρη, Φιλομήλαν Χατζή 'Αγγαλίδου, 'Ολυμπίαν Παπαδοπούλου, Μαρίαν Οικονόμου.

Η δ. Βιργινία Μ. Καλογιαννίδου, εις δεύτερον κατάλογον τήν δ. Ίουλίαν Χρυσόδεργη (έν Πέραν).

Ο κ. 'Αλιξ. Γ. Μολφέσης τόν κ. 'Αλιξ. Σανθόπουλον (έν Πέραν).

Ο κ. Κορηλιός Χρηστοίδης τόν κ. Κεναγ. Πακουστράτον, λοχαγόν Ιατρόν.

ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΟΝ
ΑΛΕΞ. ΧΑΤΖΗΠΟΣΤΟΛΟΥ
έν Γαλατφ, Μικρόν 'Εθνεϊκόν Χάνιον, 5 Τελέφ. Ρέτα, 1453.
Φάρμακα πάντοτε υπάκουτα. Όλα οι έγκρίτοι και εύσημιόθως άναμνηστικοί των φαρμακοποιών. Εγκαιρος και πιστή έκτέλεσις των εν τών έπιστηθών παραγγελλόν τών φαρμακοποιών. Τηραι λογισται.

Αυτοοργανωτική βιομηχανία, διακοσμημένη την διεύδοδα Πριμολάνο.

Μέτωπον της Φλάνδρας.

ΕΥΘΥΜΟΣ ΣΤΗΛΗ

ΕΙΣ ΑΝΑΖΗΤΗΣΙΝ ΘΕΜΑΤΟΣ

Κοι εἶχα εἰπῆ, ἡ Ἀριστοβουλε, ὅτι μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Ἁγίου Φανουρίου θὰ εὐρίσκωμε ἀπὸ τέλους τὸ θέμα μας!

Γιατί δὲ; Ὁ Ἅγιος ἁγιός, ὁ ὁποῖος κατορθώνει τὰ ἱστορικῶν τῶν γυμνασίων διὰ τὰ κορίτσια καὶ τὰ ἀδελφὰ πρὸς τὴν νεμερὴν παιδείαν, ἐφ' ἃ χρόνια ἡλιωτῶν τὰ μακροσκελέστατα χέρια των, διὰ τὰ ἀδελφίσκων εἰς τὸ μακάριον καὶ ἀσφαλισμένον ἄστυ, ὁ Ἅγιος ἁγιός, ποῦ βραβεύεται τὸσα ἀπολαύματα καὶ τὸσα κοσμήματα χαρῶν, γιατί τόσα τὰ μὴ βοῦν καὶ τὸ δικό μας θέμα;

Φίλε μου Ἀριστοβουλε, εὐ βλίπω ταχέως τὰ μειδιῶν ποταμῶν ὡς ἀπὸ τὰ γυμνάσια σου, καὶ φαντάζομαι τὸς σκέψεις σου!

Δὲν ἔχω κόρμιν βραβείον, ὅτι εἴμπορεῖ τὰ συμβῆναι κἀνὰ τέλει πρῶτον, διὰ τὸν λόγον, ὅτι ἡμεῖς οἱ ἄνδρες, ὡς ἀδελφοὶ εἰς τὸ ἀσχημον φέρον, δὲν εὐρισκόμεθα εἰς διπλωματικὰς σχέσεις μὲ τὸν λεπτὸν καὶ ὄρατον Ἅγιον τῶν γυναικῶν!

Οἱ φόβοι σου εἶναι ἀρκετὰ δικαιολογημένοι, ἀλλὰ μὴ λημονεῖς, ὅτι οἱ ἔχοντες τὰ γένητα, ἔχον καὶ τὰ χένητα.

Καὶ τί μὲ ἐμπειδίζεις, ἀγοπητὴ, τὰ κόρμη μίαν τελείαν μεταμορφῶσιν;

Μήπως μόνον οἱ μυκάληδες ἔχον τὸ δικαίωμα τὰ μεταμορφῶσιν τὰ γένητα των καὶ μερικεὶ ἐπίτροποι τοῦς ἀριθμοὺς τῶν τομαίων;

Ἢ, μήπως, μόνον τὰ ἐθνικὰ γένητα μεταμορφῶνται εἰς χερτονομίματα διὰ τὸς κοιλιακὰς ἀνάγκας μας, ἐγὼ δὲ, δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα τὰ μεταμορφῶσιν εἰς γυναῖκα, χάριν τῆς ἐπιτηδεύσεως τῶν συμφερόντων τοῦ «Ἄσπ' Ὁλο»;

Αἰσῶν, ἂν ἡ ἀνάγκη τὸ ἀπαιτῆσθαι, θὰ μεταμορφῶσθαι εἰς ἀποκαταστάσιν, καὶ τότε θὰ εἰς εὐδοκίαν, διὰ τὰ μὴ ἀεὶ ταῦτα τὸν κ. Κοβαλιέρον μου, διὰ τὰ μὴ ἀποδέσσει;

Ἄς φροντίσῃ, μάλιστα, τὰ εἶδη τρισευδαίως, δηλαδὴ μὲ τὸς κερτίους Μορματῶν καὶ Θείων, διότι δὲν ἴσους εἶ γίγνεται!

Ἐγὼ, δὲ, σκεπὴ καὶ φρόνιμος περὶ τῶν, ποῦ

θὰ ἡμεῖς, ἀισθάνομαι ἔσποιν ἀδελφῶν εὐβον πρὸς τοῦς κοποδες, ἔχω εἰς ἀπόνοι, διὰ κάποια γινωσκὴ μου στὸ Φανάρι... Ὁ.Κ. Κόρμη, φυλακὴν τῆς στόματι μου!...

Ἄν δὲ κ. Κοβαλιέρος μου φερῆται μήπως τὸν μαζῶν ἢ θεῖα του, ἀναλαμβάνω ἔγω κ. ἀν καταπέσειν πρὸς τὸν ἄστυ μὲ τὸν ἄστυ τῆς! Φρονδὸν, ὅτι ἴσους τὰ φέρον εἰς τὸ μὴ μέρη (αὐτὴν τὴν σκέψιν μου) τὴν ἐσφύριζε σὲ ἀδ-

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πρὸς τοῦς καταναλωτὰς οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν.

Ὅσοι θέλετε τὰ ἐθικίμαστε γνήσια κρασιά καὶ εὐγενεστάτα γακιά, ἀποταθῆτε εἰς τοῦς κυρίους **Θομᾶν Πινοῦ** καὶ **Ἰωάννην Νορμικόν**, ἐν Μικρῷ Ἐθνικῷ χάν, ἀριθμ. 17, Γαλατῆ. Παρα τοῖς ἰδιοῖς εὐρίσκονται κωνιάκ καλαϊὰ εἰς φιάλας καὶ εἰς βαρέλια, κατὰς καὶ λικέ, ἡγγυλημὴν εἰς φιάλας κτλ.

Διὰ τὰς ἠλεκτρικὰς ἐγκαταστάσεις σας ἀποταθῆτε εἰς τὸν κ.

Π. ΒΟΥΡΛΑΚΗΝ,
Μηχανικόν-Ἠλεκτρολόγον.
ΓΡΑΦΕΙΑ:
Γ. καὶ Π. ΒΟΥΡΛΑΚΗ καὶ Α. ΒΙΤΑΛΗ
ἐν Γαλατῇ, Χορὸν χάν, Ἐσκή Μπόρσα, ἐκ 3-4.

τὰ ὁ ἀγοπητὸς μου Ἀρεντάνης, ὁ ὁποῖος ἰσχυρίζεται, ὅτι ὁ πάτερ Ἐδοξίος πάντοτε εἶναι ἀποχευτικὸς ἀνθρώπος, πρὸ πάντων ἄλλων τὸ μεσημέρι, διότι, κατόπιν συνεννοήσεως πρὸς τὸν Ἅγιον, κόμισται ἡ πῆξιν, περὶ ἧς θὰ ἀναφασκῶν τὸν τῆς ἱστορίας καὶ ἄλλων, διὰ εἶναι ἀρκετὰ ἀπὸ τῆς ἰστορίας τὰ παρῶν τοῦτα, μόνον καὶ μόνον διὰ τὴν ἀγοπήσιν!

Διὰ τοῦς ἀγαθῶν τὸς λεπτομερείας, παραθέτω ἀναλυτῶν τῆς σκέψεώς μου:

Μισὴ ὥρα διὰ τὰ ἀληθινὰ τὸ guicket, ἄλλη μισὴ διὰ τὰ πῶρ τὸ μπαλλέτο, μισὴ ὥρα διὰ τὰ κατορθῶσιν τὸ ἰσχυρῶσιν εἰς τὸ μέρος τῆς ἀναμονῆς, καὶ δύο-τρὴς διὰ τὰ χεῖρ μίση στὸ βαγόνι!...

Βλέπετε; νόμος περὶ κεντημένης τάχτητος!...

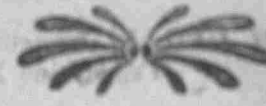
Ἐπερηθῆσθε ὅλας ἀεὶ τὰς δυσκολίας, ὡς ἄλλες ἡμεῖς, ἐπιπέθον τοῦς ἀπλοῦς του, κατὰ ὅσον τὰ στερηθῶν μίση στὸ βαγόνι τοῦ τουβελ, καὶ ἡσχίσα τὰ σκεπτομαι τὴν τρόπον θὰ παρεκάλων τον πάτερ Ἐδοξίον, ὅπως μερικεῖσθαι καὶ μοὶ δοθῆ μισὴ ὥρα ἀσχημον τὸ θέμα μου! Αἰφνης, μὴ ἀγρία φωνὴ μ' ἀκούσασθαι τῶν σκέψεών μου: «Ταυτα!»

Ἐσφιψα μὴ μοῖα πλαι μου, εἶδα, ὅτι εἴμπορεθα τὰ κινήσιν κατὰς ἀκόμη τὸ κεφάλι των, διὰ τὰ χέρια των εἶναι ὡς εἶχον ἀκόμη τῶν εἰς τὸ τὸ ἀπαιτητικῶν καὶ ἡγανάκτοσιν σφοδρὰ κατὰ τοῦ ἀσχημον ἀποκαταστάσιν, ὁ ὁποῖος, μὲ τὴν πρόσφρον ἐσφύριζον τῆς λέξεως «Τομάρ», ζημιοὶ τὰ στερηθῶν τῆς ἐταιρίας!

— «Τομάρ»! Τὶ κόμνεις, ἀσχημονεῖς; Δὲν β'έπεις, ὅτι εἶδη χωρεὶ ἀκόμη ἓνα κεφάλι; Κρίμα εἰς τὸν μισθόν, ποῦ σοὺ εἶδει ἡ ἐταιρία!

Δὲν ἔγω ἀντὶ ἡσους, διὰ τὸ τραῖνο, ἐν τῆ μεταξὺ, εἰσόδον εἰς τὰ βασιλεία τοῦ οὐδόνος, μὲ φέροι πρὸς τὸ θέμα μου!

ΒΟΥΡΔΟΥΛΕΥΣ

ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Μ. Φ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ καὶ Α. Γ. ΠΟΛΥΦΕΣΗ
ἐν Γαλατῇ, Ὁμῆς Ἀμνιὸν χάν, 14-15,
ἀγοράζει καὶ πωλεῖ εἰς τὰς τραπεζαίας τὰς μὲς εἰς ἡμέρας ὅλα τὰ εἶδη τῶν χερτονογῶσιν, ἰσογυμνῶσιν κακομερίδια λήβαντα καὶ ἡλέγγει ὅλας τὰς κληρονομίας τῶν ἰσχυροφῶσιν ἐπιλογιστῶν.
Τηλέφωνον: Μπαρτολογίου, 1912.

Τὰ Γουαρνιὰ σας εἰς τὸ κατάστημα
ΝΑΟΥΜ
328, Μεγάλῃ Ὁδῇ Πίρων, 328,
ἐπίσταται τοῦ Σάντ' Αντωνίου.

Γνήσιος οἶνος καὶ ἀποκαταστάσιν ποτῶν, ἀποκαταστάσιν Γουαρνιῶσιν, εἰς τὸς ἀσχημονεῖσιν ἀσχημονεῖσιν εἰς τὸς ἀσχημονεῖσιν ἀσχημονεῖσιν

ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΦΩΚΙΔΟΥ
ἐν Γαλατῇ, Θεμιστοφίλων, 102,
Ὅποιος θέλει τὴν ἀσχημονεῖσιν, εἰς τὸ ἀσχημονεῖσιν.